

CALENDAR

SĂTESC

PE

1940

B. A. R. P. R.
PERIODICE
1
17044
F.S.

INTOCMIT DE AL. C. ALDEA

SE VINDE PENTRU CONSTRUIREA BISERICII DIN
SATUL IONUȘCIULAR, COMUNA VASILEVA
— JUDEȚUL CALIACRA —

Tipografia „COMERCIALA” — Bazargic

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

Frați plugari!

Față de cumplita involburare a lumii pornită pe jertfe și pe sîngerări fără seamăn, Țara Românească abia dacă simte greul timpului și povara neajunsurilor.

În alte părți, viața oamenilor a fost smulsă din rîndurile ei și răsturnată din temelii. Foc și pîrjol, moarte și pustiire se întind sub semnul unui blestem, pe care nu ne este dat nici a-l pătrunde cu mintea noastră, nici a-l deslega cu puterile noastre.

Guvernul nostru se străduiește să ducă la îndeplinire poruncile mituitoare ale M. S. Regelui.

Noi, plugarii, avem una din cele mai de seamă datorii. Aceasta este, fraților: munca pămîntului și zămislirea grăunțului în brazdă.

Nici un petec de loc nu trebuie să rămînă nemuncit la primăvară!

De va trebui să lucrăm unul pentru zece; de va trebui să facem din noapte zi; de va trebui să ne încordăm toate puterile; nimic nu ne va împedica să ne îndeplinim cu prisos această mare datorie a plugărimii române!

Deaceea vă trimitem, frați plugari, chemarea noastră de oameni ai brazei și vă zicem din tot sufletul nostru: chibzuiți din timp asupra muncilor din primăvară și împărțiți de pe acum lucrurile așa fel, ca nicăieri să nu se simtă lipsă de brațe și de hotărîre.

DEPUTAȚII PLUGARI

CALENDAR SĂTESC PE 1940

INTOCMIT DE AL. C. ALDEA

SE VINDE PENTRU CONSTRUIREA BISERICII DIN
SATUL IONUȘ-IULAR, COMUNA VASILEVA
— JUDEȚUL CALIACRA —

Inchin această modestă lucrare
Domnului Locot. Col. VASILE GORSKY
— PREFECTUL JUDEȚULUI CALIACRA —

IN SEMN DE PROFUNDĂ CONSIDERAȚIE
PENTRU DEVOTAMENTUL CU CARE A
SERVIT ȘI SERVEȘTE ȚARA, CA
MILITAR ȘI OM POLITIC.

M. S. REGELE CAROL II-lea

Rugăciune pentru Rege

Milue—L, Doamne, pe Rege!
Pleacă urechea și—ascultă
Ruga din țara cea multă :
Dărue—l zile 'ndelungi,
Fruntea cu haruri să-l ungi,
Milue—L, Doamne, pe Rege

Milue—L, Doamne, pe Rege!
Ține—L, despururi destoinic,
Omn și apostol răsboinic,
Miadă de veac bizantin,
Statului nostru creștin,
Milue—L, Doamne, pe Rege!

**Milue—L, Doamne, pe Rege
Pune la veghea cetății
Inger cu spada dreptății,
Răilor fulger temut,
Siabilor milă și scut.
Milue—L, Doamne, pe Rege!**

**Milue-L, Doamne pe Rege!
Cum de pe plaiuri aleargă
Apele 'n Dunărea largă,
Volle Lui de-a dură
Facă—se 'n voia ta,
Milue—L, Doamne, pe Rege!**

**Milue—L, Doamne, pe Rege!
Dărue armatei regale
Crucea isbînzilor tale.
Peste pămînt și 'n văzduh,
Sfîntul strămoșilor duh,
Milue—L, Doamne, pe Rege!**

Miue-L, Doamne, pe Rege!
Mantie împărătească,
Gloria ta ocrotească
Statul acesta creștin,
Noul tău tron bizantin,
Miue-L, Doamne, pe Rege!

NICHIFOR CRAINIC

**Mărite Voevodule MIHAI,
Ești Făt—Frumosul Țării ca un rai
—Dintre Nistru, Tisa, Dunăre și Mare—
Ce va fi deapururi liberă și tare!**

Inchinare Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia

**La fel ca 'naintașii pe calea biruinții,
Slăvit să-ți meargă pasul, Mărite Voevod,
Lumina izvorită din flacăra credinții
Va fi îndem spre muncă supusului norod.**

**Esti trup din trupul nostru, ești glie strămoșească
Nădejdea 'naripată a unui brav popor,
Ești Făt-frumos din basme, ești doină românească,
Sămînța de virtute svirlite pe ogor.**

**Din cele patru vânturi, străjerii azi vegheză...
Ei te aclam frenetic în sfântul nostru grai
Și toți—un singur suflet—din inimă-ți urează:
SĂ NE TRĂEȘTI, MARITE ȘI BUNULE MINAI**

Căpit. Anastase Pasca I

Interesele României au fost totdeauna interesele Bisericii sale; apărarea Țării era și apărarea credinței. Înălțarea religiei era și înălțarea Patriei.

M. S. REGELE CAROL II

FAMILIA DOMNITOARE ROMANA

M. Sa Regele Carol II-lea, născut la 16 Octombrie 1893; s'a urcat pe tronul României la 8 Iunie 1930.

Este fiul Reginei Maria, născută la 29 Octombrie 1875, stinsă din viața, la Castelul Peleșor la 18 Iulie 1938 și al Regelui Ferdinand I, biruitorul, mort la 20 Iulie 1927.

Măria Sa Mihai, mare Voevod de Alba-Iulia, moștenitorul tronului, născut la 25 Octombrie 1921.

Maiestatea Sa Elisaveta, fostă regină a Greciei, născută la 27 Februarie 1894.

Maiestatea Sa Mărioara, regina Iugoslaviei, născută la 27 Decembrie 1899.

Arhiducesa Ileana, născută la 23 Decembrie 1908, căsătorită cu Arhiducele Anton de Habsburg.

Cercetând mai de aproape sufletul și nevoile tălpilor țării cerceteți și pricepi adevăratul românism.

Salvarea neamului nostru atârnă de felul cum vom desvolta la mod mai sănătos satul și pătura țărănească.

M. S. Regele Carol II

Posturile Bisericii Ortodoxe

1) Zilele de **Miercuri și Vineri** peste an 2) **Ajunul Bobotezii** la 5 Ianuarie. 3) **Postul mare** ține 48 zile (dela 11 Martie până la 27 Aprilie). 4) **Postul Sf. Petru** începe la 24 Iunie. 5) **Postul Sf. Maria** dela 1 la 15 August. 6) **Tăierea Capului Sf. Ioan** la 29 August. 7) **Ziua Crucii** la 14 Septembrie. 8) **Postul Căciunului**, 40 zile, dela 14 Noembrie.

Deslegările de Post sunt însemnate în calendar. *Pentru copiii mici și slăbânogi, se dă deslegare și pentru postul mare.*

ZILE SCUMPE PENTRU ROMINI

- 24 Ianuarie 1859. Unirea Moldovei cu Muntenia.
10 Mai 1877. Principatele aruncă jugul turcesc.
14 Martie 1881. România ajunge regat.
14 August 1916. Soldații români trec Carpații.
6 August 1917. Se dă bătălia dela Mărășești.
9 Aprilie 1918. Basarabia se unește cu Patria mamă.
28 Noembrie 1918. Bucovina
1 Decembrie 1918. Transilvania
25 Octombrie 1921. Nașterea M. V. Mihai de Alba-Iulia.

15 Octombrie 1922. Incoronarea Reg. Ferdinand I la Alba-Iulia.

20 Iulie 1927. Moartea Regelui Ferdinand I.

8 Iunie 1930. Suirea pe tron a Regelui Carol II.

18 Iulie 1938. Moartea Reginei Maria.

SĂRBĂTORI LEGALE *) Magazinele închise

* Duminicile.	* 6 Iunie, Ziua Eroilor
* 1 Ianuarie, Sf. Vasile	* 8 „ Procl. R. Carol II
* 6 „ Boboteaza	16 „ Rusaliile
7 „ Sf. Ioan	* 17 „ Sf. Treime
* 24 „ Unirile	29 „ Sf. Petru și Pavel
2 Febr. Intâmp. Domnului	15 August, Sf. Maria Mare
25 Martie, Bunavestire	8 Sept., Sf. Maria-Mică
* 23 Aprilie, Sf. Gheorghe	14 „ „ Ziua Crucii
* 28-29 „ Sf. Paști	26 Octombrie, Sf. Dumitru
* 1 Mai, Sărbarea Muncii	8 Noembrie, Sf. Mihail și Gv.
* 10 „ Independența	6 Decembrie, Sf. Nicolae
* 21 „ Sf. Const. și Elena	* 25-26 „ Crăciunul

*Una cu alta 78 de sărbători împărătești și Dumineci în
tr'un an.*

E păcat să se mai țină și alte sărbători păgâne.

I A N U A R Ziua are 9 ore G E R A R

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Luni	1 †† Sf. Vasile Cel Mare (Anul nou
Martți	2 Păr. Silvestru	
Miercuri	3 Sf. Prooroc Moleachi	
Joi	4 Soborul celor 70 Apostoli	
Vineri	5 M. Teopemt și Teona	Ajun Bot. Donn. Ps
Sâmbătă	6 †† Botezul Domnului	Slujba Fraznicului
Duminică	7 † Sf. Ioan Botezătorul	D. d. Bot. Donn. G.7
Luni	8 M. Domnica și Cuv. George	v. 7, Mat. IV, 12—17
Martți	9 Martir Polieuct	
Miercuri	10 Păr. Grigorie Episc. Nisiei	
Joi	11 Păr. Teodosie	
Vineri	12 Mart. Tatiana	
Sâmbătă	13 M. Ermil și Stratonic	
Duminică	14 Păr uciși în Sinai și Rait	D. 20 după Rusalii
Luni	15 Cuv. Pavel Tebeul	G. 8 v. 11 Luca
Martți	16 Inchin. lanțulu. Sf. Petru	XVII, 12—19
Miercuri	17 Cuv. Anton cel Mare	Sân-petru-de-iară
Joi	18 Păr. Atanase și Chiril	
Vineri	19 Cuv. Macarie	
Sâmbătă	20 Cuv. Eftimie cel Mare	
Duminică	21 Cuv. Maxim	D. 52 d. Rus G 1 v 1
Luni	22 Sf. Apostol Timoteiu	Luca XIX, 1—10
Martți	23 Muc. Clement	Zod. Vărsătorului
Miercuri	24 Cuvioasa Xenia	Sărbăt. Națională
Joi	25 Păr. Grigore Teologul	(Unirea tuturor Ro
Vineri	26 Cuv. Xenofon	mânilor).
Sâmbătă	27 Moșș. Sf. Ion gură de aur.	
Duminică	28 Cuv. Eftem	D. 15 d. Rusalii
Luni	29 Aducerea moșș. Sf. Ignatie	G. 2. v. 2. Matei
Martți	30 † Sf. Vasile, Grig. și Ioan	XIII 35—45
Miercuri	31 Sf. doft. f. arg. Ciru și Ion (Trei-Sette

Zodia Vărsătorului. Fata născută în această zodie e veselă din fire, are vînd'ncoare și e statornică în orașoaste. Chibzuită și cum se cade, e noroc la casă și tovarășă bună pentru soț.

Bărboși născuși în zodia aceasta, sunt viol, buni și credințioși. Cam umblă după mândrii, dar răsbesc greutățile din cale.

Cum va fi vremea. In cea dinti săptămână va ninge; în@dova se va stărni vînt și viscol; spre sfîrșitul lunii se va așeza vreme frumoasă.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna Ianuarie

Gospodăria. E luna șezătorilor: se spune povești, glume, dar și fusul storăe. Vre-un cârturar mai isteț citește cîte ceva.

Gospodarul prevăzător își încheie socotelile de peste an, să vadă dacă a avut cîștig ori pagubă. Inspectează uneltele de muncă. Împletește foi de pîrumb, papură, richiță, pae. Cea mai mare grijă însă și-o îndreaptă asupra *vitelor*, să nu iasă slabite, din iarnă. Le scoate din grajd odată pe zi, le țesală: curăța și aerisește grajdul. Nu irosește hrana vitelor, că nu se știe cît ține iarna. Curăță *pomi* de frunzele uscate și sucite, cari atîrnă de crenguțe printr'un fir de mătase. În ele se ascunde adesea samîța de omizi. Sapă la rădăcina lor și le pune gunoi, acoperindu-l cu pămînt sau măcar cu zăpadă mușuroită. Cară bălegar pe *ogoare*. Măcar că iarna natura pare amu țita, prin îngheț și desgheț, brazda se preface, iar dacă i se pun îngrășăminte, acestea intră în ea. *Iată pentruce orice pămînt de muncă tre-bue arat din toamnă, dacă nu s'a făcut aceasta vară.*

Cine-și îngrijește bine ogorul, capătă roade multe și sănătoase.

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Joi	1 Martir Iriton	
Vineri	2 † Intâmpinarea Domnului	Zi 'ntâi de Făurar. Stratenie
Sâmbătă	3 Sf. și Dreptul Simeon	
Duminică	4 Păr. Isidor	D. 16 d R. G. 3, v. 3
Luni	5 Martira Agatha	Matei XV 14—30: Mat. XI 15.
Mărti	6 Păr. Vucoi	
Miercuri	7 Păr. Partenie	
Joi	8 M. Teodor Stratilat	
Vineri	9 M. Nicefor	
Sâmbătă	10 M. Haralambie	
Duminică	11 M. Vlasie	D. 17 d. Rusalii G. 4, v. 4 Mat. XV. 21—28
Luni	12 Părinte Meletie	
Mărti	13 Păr. Martinian	
Miercuri	14 Păr. Auxentie	
Joi	15 Apostol Onesim	
Vineri	16 M. Pamfil	
Sâmbătă	17 Marele M. Teodor Tiron	
Duminică	18 Păr. Leon Papă al Romei	D. Vameșului și a Fa- risului G. 5, v. 5
Luni	19 Sf. Apostol Archip	Luca XVIII, 10—14
Mărti	20 Sf. Păr. Leon Ep. Cataniei	Incepe triodul Zodia Peștii
Miercuri	21 Cuv. Timoteiu	
Joi	22 Afl. moșt. Sf. din Eugenia	
Vineri	23 Mart. Policarp	
Sâmbătă	24 Aflarea cap. Sf. Ioan Botezăt.	
Duminică	25 Păr. Tarasie	Fiul risipitor, G. 6, v. 6, Luca XV, 11—32
Luni	26 Sf. Părinte Porfiriu	
Mărti	27 Păr. Procop e Mărturisitorul	
Miercuri	28 Păr. Vasile Mărturisitorul	
Joi	29 Cuv. Păr. Cassian Romanul	

Zodia Peștilor. Femeile născute în această zodie sunt frumoase, chibzuite la toate; vor fi bune soții și mame.

Bărbații, din potrivă, sunt firi schimbătoare, umbilă după năluci, dar prind repede să se înflăcăreze pentru ce e bine și frumos. Averea nu se prea ține de ei; în schimb sunt dornici și înclinați spre facere de bine.

Cum va fi vremea. Până la 7 moină; dela 7—14 ger; dela 14—28 troene.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna Februarie

Gospodăria. Pentru femei, munca e acum mai mult în casă. Barbatul însă începe să pregătească munca câmpului.

Vitele, în luna aceasta, trebuie păzite cu toată grija. Nutrețul trebuie cântărit și dat cu porție, ca să ajungă pînă va da iarba colț. Vitele nu trebuie să lase din iarnă numai cu pielea și ciolanele, că de puterea lor atîrnă în mare parte muncile de primăvară. În deosebi, să se dea toată atenția vacilor cari stau să fete, dîndu-le mîncare mai bună—uruială cu sare.

În grădina de zărzavat, către finele lunii, prin unele părți, din țară, unde e mai cald, începe semănatul în răsadnițe, și chiar în straturi. Usturoiul și salata pot fi puse mai din timp.

În livadă, iarăș se pot face unele pregătiri, cînd timpul nu este aspru. Acum se taie crengile uscate, coardele de răchită sau de salcîm. Se sapă pomii la rădăcini. Se adună frunzele rămase pe crengi și li se da foc. Se curăță cuiburile cu ouă de omizi.

Pe ogoare se continuă căratul gunoaelor.

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Vineri	1 Prea cuv. Eudochia	
Sâmbătă	2 Sf. M. Teodot	Sâmbăta morților
Duminică	3 S-ții Eutopie și Bazilisc	Dum. lăsat de Carne
Luni	4 Cuv. Gherasim	G. VII, v. 7.
Marți	5 Sfântul Martir Konon	Matei XXV. 31—46
Miercuri	6 S-ții 42 M. din Amorcea	
Joi	7 M. Eirem. Vasile ș. a.	
Vineri	8 Păr. Teofilaet	
Sâmbătă	9 † Sf. 40 Mucenici	Semînăcă mucenici
Duminică	10 Sf. M. Codrat	Dum. lăsat de Brânză
Luni	11 Păr. Sofronie Patr.	G. VIII, v. 8
Marți	12 Sfântul Păr. Trifon	Matei VI, 14—21
Miercuri	13 Păr. Nicefor	Începe postul mare
Joi	14 Păr. Benedict	
Vineri	15 Sf. M. Agapie	
Sâmbătă	16 Sf. M. Sabin	
Duminică	17 Cuv. Alexe omului D-zeu)	D. I din post (Orto-
Luni	18 Păr. Kiril Patr. Ierusalim	doxie) G. I, v. 9
Marți	19 Sf. M. Christant și Daria	Ioan I. 43—51
Miercuri	20 Păr. uciși în mân. Sf. Sava	Zodia Berbecului
Joi	21 Păr. Iacob	Începutul Primăverii
Vineri	22 Sf. M. Vasile preotul	
Sâmbătă	23 Cuv. Nicon	
Duminică	24 Prea C. Artemon și Zaharia	D. 2 din post (Grigo-
Luni	25 † Buna Vestire	re Palamă). G. II v
Marți	26 Soborul Sf. Arhang. Gabriel	10 Marcu II, 1—12
Miercuri	27 S ta M. Matrôna	Blagoveștenia
Joi	28 Cuv. Ilarion cel Nou	(se minăcă pește)
Vineri	29 Păr. Marcu	
Sâmbătă	30 Cuv. P. Ion Scărarul	D. 3.d. post (sf. Crucii
Duminică	31 Sf. Martir Ipatie	G. III, v. 11. Marcu
) VIII, 34—38; IX, 1

Zodia berbecului aduce femei frumoase, domoale din fire, dar cam curioase și umbind după găteți; le place să audă laude.

Bărbații sunt cam iuți; le sare rândăra pentru nimica toată. Buni de gură, uită lesne făgăduiala. Le place să steie tot în capul mesei și repede iau hotăriri, pe care însă nu le prea țin.

Cum va fi vremea 1—8 vînt; 9—17 ploa; 18—21 multă umezeală; 22—31 senin.

I N S E M N A R I

Treburile din luna Martie

În această lună, se îngrămădesc multe munci. E luna cea mai grea din an. De aceea, ce poți face azi, nu lăsa pe mâine!

Gospodăria cere muncă de furnică. Acum e pusă la încercare hărnicia gospodinei. Vias grijitura de Paște, cu aerisitul lucrurilor din casă. Se dreg gardurile, se plantează sălcioara pentru garduri vii. Se curăță fântinile. Se dă foc gunoaelor.

În grădina de zarzavaturi este toiu muncii. Se fac straturile; se seamăna bobul, mazărea; se pune arpagic și usturoi. Cine vrea să aibă mai din timp castraveți ori ardei, seamăna în răsodnițe de gunoi.

În livadă se răsedesc pomii, dacă nu s'a făcut această toamna, *căci atunci e mai bine*. Între cireși și caiși, se arde gunoi, când cade bruma, spre a le feri florile. Grija cea mare e împotriva omizilor, cari încep să apară.

Vitele se hrănesc bine. Oilor gata de fătare, li se dă apă la timp. Nu se lasă vitele pe câmp după ce soarele apune și cade rouă.

Pe ogoare, este toiu muncii, făcându-se arătura adîncă. Se seamăna ovăzul, orzul și grîul de primăvară. Se tavalugește și grăpează grîul de toamnă.

APRIL

Ziua are 14 ore

PRIER

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite Insemnări
Luni	1 Cuv. Maria Egipteanca	Zi 'ntii de Prier
Marți	2 Cuv. Părinte Titu	
Miercuri	3 Părintele Nichita	
Joi	4 Cuv. Iosif Imnografal	
Vineri	5 Sf. Martir Teodul	
Sâmbătă	6 St. Eft mie	
Duminică	7 Păr. George Ep. Mitil'nei	D. 4. dia post (S. Ioa Seăraru). G. IV. v. 1.
Luni	8 Sf. Ap. Irodion Agaf și Ruf	Marcu IV, 17—32.
Marți	9 Sfânta Mart. Eupsichie	
Miercuri	10 Sf. Mart. Terentie și Pompie	Denie
Joi	11 Sfântul Mart. Antipa	Joia Canon. cel Mare
Vineri	12 Cuv. Păr. Vasile Mărt.	Denie
Sâmbătă	13 Sf. Mart. Artemon	
Duminică	14 Sf. Martin Papă al Romei)	D. 5 dia post (Marie Egipteanca) G. V. v. 2.
Luni	15 Sfinții Aristach Pud și Trifim	Marcu X, 33—45
Marți	16 Sf. Mart. Agapie și Irina	
Miercuri	17 Mart. Simion Persul	
Joi	18 Cuv. Ioa	
Vineri	19 Cuv. Ioa Paleolav	Zodia Taurului
Sâmbătă	20 Cuv. Teodor Trihina	Simbătă lui Lazăr
Duminică	21 Sf. Martir Ianuarie Ep.	Duminică Florilor
Luni	22 Sf. Păr. Teodor Sicheutul	Služba Triodului
Marți	23 †† Sf. Martir Gheorghe	Ioa XII. 1—18
Miercuri	24 Sf. Mart. Elisabeta ș. a.	Denie.
Joi	25 Sf. Ap. și Evang. Marcu	Denie.
Vineri	26 Sf. Mart. Vasile Ep.	sf. și Marea Joi
Sâmbătă	27 Sf. Simion Ep. Ierusalim	sf. și Marea Vineri
Duminică	28 †† Sfintele Paști	simbătă Mare.
Luni	29 †† Sfintele Paști	Dominica Paștelor
Marți	30 †† Sfintele Paști	Ioa I, 1—2.

Zodia Taurului aduce femei deștepte, cum se vede și răsbitătoare. Bune gospodine, sunt cam vajnice la mânie.

Bărbații sunt și ei luși, gata de gălceară, dar prîcepați la toate.

Cum va fi vremea. In cea dintâi săptămână va fi vânt și burniță; pe la mijlocul lunii se va însenina; spre sfîrșit va fi nouros.

INSEMĂRI

Treburile din luna Aprilie

Gospodăria. În prima jumătate a acestei luni, gospodina bună nu-și mai prîdidește lucrările. Paștele cad la finele lunii. C-a sa trebue îngrijita, ouăle încondiate, cazonacii făcuți, pe lângă toate celelalte, cerute de timp, cum este îngrijirea cloștilor, a vițelilor fetați de curînd, etc.

Grădina de zarzavat începe să dea cele dintîi roade. Usturoiul e măricel, iar mărarul și pătrunjelul sunt verzi. Samenii acum ridichile de lună. Către finele lunii, se seamănă fasolea, bostanii (dovleci).

Livada e ca ninșă de flori. Paza împotriva brumei, care cade uneori și la Sf. Gheorghe, nu strică. *Să nu rămîna nici un cuib de omizi pe pom!*

Ogor nearat să nu se vadă! E mai mare rușinea. Porumbul se seamănă, după ce s'au saramurat grăunțele. Unde agoarele de grîu sunt mici, se plivesc buruenile stricătoare. Se seamănă cartofii și sfecele, dacă timpul e bun. *Nu uitați a grăpa semănăturile de toamnă*, cu grape de mărăcini, peste care puneți greutatea potrivite, ca să nu smulgă firele din pămînt. Treaba aceasta se face imediat ce s'a svîntat pămîntul.

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Folurite însemnări
Mercuri	1 Sfintul Prooroc Ieremia	Armindentul serbarea muncii
Joi	2 Ad. Moașt. Sf. Atanasie	
Vineri	3 Sf. Mart. Timoteiu și Maura	Izvorul Tămăduirei Nu se postește
Sâmbătă	4 Sf. Martiră Pelaghia	
Duminică	5 M. Irina	D. Tomei, G. I, v. I. Ioan XX, —19—31
Luni	6 Sf. și dreptul Iov	
Marți	7 Apărarea Sf. Cruci	
Miercuri	8 Sf. Ap. evanghelist Ion	
Joi	9 Proroc Isaia	
Vineri	10 Sf. Ap. Simion Zilotul	Sărb. Națională
Sâmbătă	11 Muc. Mochie	
Duminică	12 Păr. Epifanie	Dum. Mironosiților G. 2, v. 4, Marcu XV 43—47; XVI, 1—
Luni	13 Sf. Mart. Glicheria	
Marți	14 Sf. Martir Isidor și Terapont	
Miercuri	15 Cuv. Pahomie	
Joi	16 Păr. Teodor cel sfințit	
Vineri	17 Sf. Ap. Adronic	
Sâmbătă	18 M. Petru, Dionisie ș. a.	
Duminică	19 Marir Patriciu	Dum. Slăbănogului G. 3, v. 5, Ion V. 1—15
Luni	20 Martir Talaleu	
Marți	21 † Sf. Imp. C-tin și Elena	Zodia gemenilor
Miercuri	22 M. Basilisc	
Joi	23 Cuv. Mihail Mărturisitorul	
Vineri	24 Cuv. Simeon dela Munte	
Sâmbătă	25 A 3-a afl. a Cap. Sf. Ioan	
Duminică	26 Af. Ap. Carp și Alfeu	Dum. samar. G. 4, v. 7 Ioan IV, 5—42
Luni	27 Sf. Mart. Terapont Ep.	
Marți	28 Cuviosul Nichita Ep.	
Miercuri	29 Sfinta Teodosia	
Joi	30 Păr. Isachie	
Vineri	31 Sf. Ap. Ermei	

Zodia Gemenilor aduce femei ca Ileana Cosinzeana, blinde, fără multe pretenții, dar în schimb cam lasă-mă să-te las; se descurcă însă în gospodărie.

Bărbații sunt și ei chipeși, umbli după dragoste, sunt buni la inimă, inimoși și sfătoși. Scot treburile din încurcătură, uneori chiar cu vicleșug.

Cum va fi vremea. 1—8 ploii; 9—16 vânturi; 17—24 senin; 24—30 căldură.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna Mai

Gospodăria. În casă e mai multă liniște. Dacă gospodina e vrednică, în luna aceasta crește viermi de mătase, punând sămânța într'un șopron curățit, ori chiar în camera mare. Sămînța o poate cere din vreme dela agronom. Cu trudă puțină, viermii îi dau barângicul, cu care lucrează atâtea lucruri frumoase și de preț!

Sfătuim pe săteni să planteze cît mai mulți duzi, cu ale căror frunze se hrănesc viermii de mătase.

Acum, cînd viile de hibrizi se scot și plantarea celor altoite este prea costisitoare pentru oamenii mai nevoiași, este foarte cuminte, din partea oricui să planteze tot soiul de pomi roditori, îngrijindu-i cum se cuvine!

Pomii fructiferi aduc numeroase foloase. Roadele lor sunt foarte bune alimente. Frunzele verzi curățate și îmbalsamează aerul, iar cînd cad, îngrășă pămîntul. Trunchiul și crăcile, cînd se usucă, sunt bune de lucru și pentru foc. Și încă, pămîntul de sub pomi poate fi ocupat cu diferite seminături.

Grădina de zarzavat e în toi. Nu trebuie uitat plivitul straturilor de burueni. Cînd nu e ploie, răsădurile trebuie udate către seară. Se răsădește varza.

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Sîmbătă	1 Sf. Mart. Justin	
Duminecă	2 Sf. Păr. Nichifor	D, Orbului G.5.v.8
Luni	3 Sf. Mart. Lucian	Ioan IX, 1—38
Marți	4 Sfântul Păr. Mitrofan	
Miercuri	5 M. Doroteiu	
Joi	6 †† Înălțarea Domnului	Ziua Eroilor
Vineri	7 Cuv. Mart. Teodot	
Sămbătă	8 Sfântul Teodor Strătilat	Sărb. Națională
Duminecă	9 Cuv. Păr. Chiril	Dum. Sf. Părinți G. 6,
Luni	10 Sf. Mart. Timoteiu Ep.	v. 10, Ion XVII, 1—13
Marți	11 Sf. Apostol Bartolomeu	
Miercuri	12 Cuv. Onufrie Egipt.	
Joi	13 Sf-ta Mart. Achilina	
Vineri	14 Sf. Prooroc Elizeu	
Sămbătă	15 Sf. Prooroc Amos	Sămbătă morților
Duminecă	16 †† Rusaliele	Duminica Rusalțiilor.
Luni	17 †† Sfânta Treime	StîmbadinPenticostar
Marți	18 Sf. M. Leonte și Ipatie	Ion VI, 27; VIII, 12
Miercuri	19 Sf. Apostol Iuda	Nu se postește
Joi	20 Sf. Mart. Metodiu	
Vineri	21 Sf. Mart. Iulian Tars.	Zodia racului
Sămbătă	22 Sf. Euzubie	lăceputul verei.
Duminecă	23 Sf. Mart. Agripina	Dum. tuturor sfinților
Luni	24 † Nașt. Sf. Ioan Botez.	G. 8, v. 1. Mat. X,
Marți	25 Cuv. Mart. Eebronina	
Miercuri	26 Păr. David din Tesalonic	
Joi	27 Păr. Samson	
Vineri	28 Afl. moașt. Sf. Kiru și Ioan (
Sămbătă	29 † Sf. Ap. Petru și Pavel	Praznic. Sân. pietru
Duminică	30 Soborul celor 70 Apostoli	D. 2 d. Rus. G. 1.
		v. 2: Matei V, 18—23

Zodia racului. Femeile născute în această zodie sunt vioae, gata la harță și vorbă, în schimb sunt harnice în toate și răslesc prin viață.

Bărbații sunt și ei vioi; le place să cânte și să joace; sunt economi, ba chiar sgarie-brânză. Apucă uneori razna fără multă chibzuială.

*

Cum va fi vremea. În cea dintii săptămână vor fi mari călduri; în a 2-a jumătate a lunii va fi răcoare și ploii și mai apoi iarăși senin.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna Iunie

Gospodăria. Buna gospodină scoate lucrurile din casă, de le mai aerisește. Mai ales scoarțele și blănurile, se presară cu naftalină, împotriva moliiilor. Sunt bune însă și pelnul ori pelinița, puse printre scoarțe.

Începe grija de iarnă. Se usucă vișine și cireșe, păstăi de fasole tină. Se adună funze verzi de arbori, pentru hrana oilor de iarnă.

În *grădină de zarzavaturi* continuă udatul, mai mult spre seară, ca și plivitul. Se ridică pătlagelele roșii, ca să nu cadă la pământ de greutatea rodului. Se răsadesc varza de toamnă, iar la castraveți li se rupe vîrfurile ramurilor laterale, ca să dea mai mult rod.

În *livadă* începe culesul vișinelor, cireșelor și smeurilor. Cele ce rămân după vânzare, se usucă, iar din smeură se face sirop. La fel și din cășune.

În *cîmp*, e luna tot atît de grea ca și Martie, îngrămădindu-se prașila a doua la porumb, cu seceratul și cositul. Dacă a fost secetă, se mai poate pune hrișcă și borcea. *Faceți ogoare miriștile de rapiță de toamnă, arînd cît se poate de adînc!*

IULIE

Ziua are 15 ore

CUPTOR

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurile însemnări
Luni	1 Sf. Dr. Comsa și Damian	
Marți	2 Punerea cinst. Vestmânt.	
Miercuri	3 M. Iacint și Anatolie	
Joi	4 Păr. Andrei Cretanul	
Vineri	5 Pr. Atanasie din Aton	
Sâmbătă	6 Cuv. Sisoe cel Mare	
Duminică	7 Cuv. Toma	D. 3 d. Rus. G. 2 v. 3. Matei VI 22—23
Luni	8 M. Procopie	
Marți	9 M. Pancrație	
Miercuri	10 45 mucenici din Nicopolea	
Joi	11 M. Eufimia	
Vineri	12 Muc. Proclu și Iliarie	
Sâmbătă	13 Sobor. Sf. Arhang. Gabriel)	
Duminică	14 Apostol Achila	D. 4 d. Rus. G. 3 v. 4 Matei VIII, 5—13
Luni	15 M. Chiriac și Julita	
Marți	16 M. Atinoghen	
Miercuri	17 M. Marina	
Joi	18 M. Emilian	
Vineri	19 Cuv. Dia și Macrina	
Sâmbătă	20 † Sf. Prooroc Ilie	D. 5 d. Rus. G. 4, v. 5. Mat. VIII, 28—34; IX-1
Duminică	21 Cuv. Simion și Iezechiel	
Luni	22 Sf. Maria Magdalena	
Marți	23 M. Trofim, Teofil și Foca	Zodia leului
Miercuri	24 M. Hristina	
Joi	25 Adormirea Sfintei Ana	
Vineri	26 Sf. Martir Ermolae	
Sâmbătă	27 † Mucenicul Pantelimon	
Duminică	28 Sf. Ap. Prohor și Nicanor (D. 6. d. Rus. G. 5, v. 6. Matei IX, IX. 2—8.
Luni	29 Sf. M. Calnic	
Marți	30 Sf. Ap. Sila și Silvan	
Miercuri	31 Sf. Eudochim	

In zodia leului se nasc femei istețe, frumoase, dar care cam caută nod în papură Nu uită ușor răul ce li s'a adus. Au însă inima deschisă și nu sunt pornite la gânduri urâte. Bărbații sunt buni la suflet, dar sunt cam papă-lapte și fără voință, de și ființi din scurt duc treburile la capăt.

Cum va fi vremea. De la 1—8 vreme ploioasă; de la 9—15 se va însenina; 16—21 căldură mare; 21—31 vânturi.

I N S E M N A R I

Treburile din luna Iulie

Trebuie să nu uitați, că timpul trece repede și iarna se apropie; de aceea să adunați de pe acum tot ceea ce știți că o să vă fie de folos atunci.

În *grădina de zarzavaturi*, se culeg roadele, rînd pe rînd. Se usucă frunzele de mărar și pătrunjel; se strîng semințe de flori în pungulițe de hîrtie; se strîng burueni de leac (sunătoare, sulfină, pelin, cimbriso; flori de tei, nalbă, mușețel, mac roșu, trifoi de baltă, cucută; frunze de nalbă, nuc, frosiu, trifoi de baltă, mărăgună, laur; semințe de bujor și brîndușă de toamnă ¹⁾).

În *livadă* se culeg fructele; cele viermănoase se dau la porci.

În *cîmp* se seceră și se treeră. *Este foarte bine să vă'ntovărășiți, pentru a cumpăra secerători și treerători.* Se fac ogoare de vară, cari sunt de mare însemnătate.

Vindeți recolta prin cooperatie. Unirea face puterea.

Platiți-vă dările către Stat, imediat după vânzare.

Fiecare cetățean e dator să facă aceasta, căci e numai în binele nostru, al tuturor: cu banii aceștia se fac școli, șosele și tot cei-i trebuie țării.

¹⁾ Vezi cartea „Plante de leac” de D. M. Teodoru, 30 lei.

AUGUST

Ziua are 31 ore

GUSTAR

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurile Insemnări
Joi	1 † Scoaterea Sf. Cruci	Începe post. Sf. Maria
Vineri	2 Aduc. moașt. Sf. Ștefan	
Sâmbătă	3 Păr. Isaachiu și Dalmat.	
Duminică	4 Sf. 7 Mucen. din Efes	D. 7 d. Rus. G. 6, v. 7, Matei X. 27—35
Luni	5 Sf. M. Eusignie	
Marți	6 † Schimbarea de față	Probejenia
Miercuri	7 Prea Cuv. Dometie	
Joi	8 Sf. M. Emilian	
Vineri	9 Sf. M. Matia	
Sâmbătă	10 Sf. M. Laurentie	
Duminică	11 Sf. Arh. Euplu și Nifon)	D. 8 d. Rus. G. 7, v. 8 Matei XIV. 22—29
Luni	12 Sf. Fotie și Anieet	
Marți	13 Părinte Maxim	
Miercuri	14 Prooroc Miheea	
Joi	15 † Adorm. Maicii Domnului	Sfânta Maria Mare
Vineri	16 Aduc. Icoanei Mântuitorului	
Sâmbătă	17 M. Miron	
Duminică	18 M. Flor și Laur	D. 9 d. Rus. G. 8 v. 9 Matei XIV. 22—34
Luni	19 M. Andrei Stratilat	
Marți	20 Sf. Prooroc Samuil	
Miercuri	21 Sf. Apostol Tadeu	
Joi	22 Sf. Muc. Agatonie	
Vineri	23 Sf. M. Lupu	Zidăia fecioare
Sâmbătă	24 M. Eutichie	
Duminică	25 Ad. moașt. Ap. Bartolomeu	D. 10 d. R. G. I. v. 10, Matei XVII. 14—23.
Luni	26 Sf. M. Adrian și Natalia	
Marți	27 Părinte Pimen	
Miercuri	28 Păr. Moise Arapul	
Joi	29 † Tăierea C. Sf. Ioan Bot	Post
Vineri	30 Păr. Alex. Ioan și Pavel	
Sâmbătă	31 Pomen. brâul M. Domn.	

Zodia fecioarei aduce femei cu vin'âncoa, sficioase. Sunt soții creincioase, mame bune și gospodine neîntrecute. Bărbații sunt veseli, cu fața luminoasă. Și ei sunt buni gospodari, buni soți. Au un cusur; lesne sunt trași pe sfoard, fiind de bună credință.

Cum va fi vremea. Dela 1—8 căldură dar inourat; 9—16 ploi; 17—23 senin; 28—31 iarăși cald.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna August

Gospodaria. Cine are copii de școală, începe să se gândească la ceace le trebuie. Părinții sunt datori să supravegheze munca odraslelor și să nu-i lase de capul lor.

Se pregătesc vasele pentru vin; se curăță pivnițele. pentru a se pune în ele zarzavaturi, toamnă.

Grădina de zarzavaturi e în toată belșugului. Se întinde ceapa, ca să se usuce bine. Se ciupesc ramurile noi la pătiagelele roșii, ca să vie hrana în fructe. Se poate semăna salata de iarnă, spanacul. Se continuă culegerea buruienilor de leac. (Cumpărați neapărat o carte despre ele!).

La *cîmp* după terminatul treieratului, *se urmează cu facerea ogoarelor de vară*. Luați seama la sfaturile din calendar, despre felul cum trebuie făcute. Trebuie neapărat ca și noi, Rominii, să ne ridicăm produsele agricole alături de ele neamurilor mai luminate, atît din punct de vedere cantitativ, cît și calitativ; ori aceasta se poate numai prin muncă făcută după regulile științei agricole.

Gospodarii buni se duc regulat la ședințele *căminelor culturale*, împrumutînd dela bibliotecile acestora cărțile ce le trebuie, sau cerînd sfaturi doctorilor, agronomilor, etc.

SEPTEMBRIE Ziua are 12 ore RĂPCIUNE

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite Insemnări
Duminică	1 Cuv. Simion Stâlpnicul	D. 11 d. R. G. 2. v. 11.
Luni	2 M. Mamant	Matei XVIII, 23-35.
Mărți	3 Sf. Martir Antim	
Miercuri	4 Sf. M. Vabila	
Joi	5 Prooroc Zaharia	
Vineri	6 M. Eudoxia	
Sâmbătă	7 M. Sozont	
Duminică	8 † Nașt. Maicii Domnului	Sfânta Maria Mică.
Luni	9 Păr. Ioachim și Ana	D. în Sf. Cruci. G. V.
Mărți	10 M. Minodora și Mitrodora	v. 3, Ion III, 13-17
Miercuri	11 Cuv. Teodora	
Joi	12 M. Autonom	
Vineri	13 M. Corneliu Sutașul	
Sâmbătă	14 † Înălțarea Sfintei Cruci	Ziua Sf. Cruci Post.
Duminică	15 M. Nichita și Visarion	D. d. înălț. sf. Cruci
Luni	16 M. Eufimia	G. IV, v. 4. Marcu VIII
Mărți	17 M. Sofia și Elpida	34-IX, 1
Miercuri	18 Cuv. Eumenie	
Joi	19 M. Trofim	
Vineri	20 M. Eustație	
Sâmbătă	21 Apostol Codrat	
Duminică	22 M. Foca	D. 18 d. R. G. VII
Luni	23 Zămisl. Sf. Ioan Botez.	v. 5. Luca V, 1-11
Mărți	24 Sfânta Martira Tecla	Zodia Cumpenei
Miercuri	25 Cuv. Eufrosina	Incepe toamnă
Joi	26 Ador. Sf. Ioan Evangh.	
Vineri	27 M. Calistrat	
Sâmbăte	28 Cuv. Hariton	
Duminică	29 Cuv. Chiriac	D. 19 d. Rus. G. VII
Luni	30 Păr. Grigore	v. 6. Luca V, 1-11

Zodia Cumpenei aduce femei vesele, șagălnice; le place să fie lăudate, precum și podoabele. Ar fi bune gospodine, dacă n'ar fi mână sportă. Bărbații sunt vorbărești, lăudăroși. Chibzuiesc însă bine când încep o treabă; de acela nu le merge rău în viață.

Cum va fi vremea. Senin la începutul lunii, apoi puține ploii; spre sfârșit vreme răcorită.

I N S E M N A R I

Treburile din luna Septembrie

Gospodărie. La întli ale acelei luni, se deschid școlile primare, făcîndu-se ultimele lucrări de curățenie, reparație ș. a. Se înscriu copiii la școală.

Dela 10 ale lunii, încep cursurile. Nu uitați cei cari aveți copii de școală, că trebuie să-i trimiteți acolo regulat și dotați cu tot ce le trebuie: cărți și rechizite școlare, uniforme etc.

Gospodinele fac bulion și magiun.

Se continuă facerea ogoarelor la *ctmp*. Cel care e adevărat plugar, face tot posibilul și-și ogorește tot pământul destinat pentru semănături de primăvară. Se seamănă grîul, orzul, ovăzul, fîa și rapița de toamnă, dacă aceasta din urmă Tuca n'a fost semănată.

În *livadă* se adună fructele, cari se coc acum și se pun la păstrare, după regulile recomandate de agronomi, se prefac în magiun, se usucă sau se fac țuică. E de dorit însă ca țulca să dispară. Se culeg viile. Puneți struguri la păstrare sau faceți-i magiun! Despre vin, ca și despre țuică...

OCTOMBRIE Ziua are 11 ore BRUMĂREL

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Marți	1 Sf. Apostol Anania	
Miercuri	2 M. Ciprian și Justina	
Joi	3 M. Dionisie	
Vineri	4 Păr. Ioriteiu	
Sâmbătă	5 M. Haritina	
Duminică	6 Apostol Toma	D. 20 d. R. G. I. v.7, Luca VII, 11—16.
Luni	7 M. Sergie și Vach	
Marți	8 Cuviosa Maica Pelaghia)	
Miercuri	9 Apost. Iacob a lui Alfeu	
Joi	10 M. Evlampie	
Vineri	11 Apostol Filip	
Sâmbătă	12 M. Proviu și Tarah	
Duminică	13 M. Carp. și Papil	D. 21 d. Rus G. II v. 8. Luca VIII, 5—15 VIII, 8.
Luni	14 † Cuv. Paraschiva	
Marți	15 M. Luchian	
Miercuri	16 M. Longin	
Joi	17 Prooroc. Osie	
Vineri	18 Ap. și ev Luca	
Sâmbătă	19 Proor. Ioil	
Duminică	20 M. Artemie	D.23 d. Rus. G.3.v.70 Luca VIII, 26—39.
Luni	21 Cuv. Ilarian cel mare	
Marți	22 Păr. Averchie	
Miercuri	23 Ap. Iacob fratele Domnului	Zodia scorpiei
Joi	24 M. Areta și cei cu el	
Vineri	25 M. Marcian și Martirie (Stimedru
Sâmbătă	26 † Marele Mucenic Dimitrie	D. 24 d. Rus. G. IV. v. 10, Luca VIII. 41—56
Duminică	27 Cuv. Dimitrie cel Nou	
Luni	28 M. Terentie	
Marți	29 M. Anastasia	
Miercuri	30 M. Z'novie	
Joi	31 Apostol Stachie	

Zodia Scorpiei aduce femei avane de bani și care nu știu să țină tainele. Schimbăcioase din fire, ajung arțăgoase și glicevitoare

Bărbații sunt iuți la minte, mereu căutând să iscodească ceva. Cu oț-sta ajung tăcuti, morocnoși și ursuzi

Cum va fi vremea. Intâia săptămână va cădea brumă; a doua săptămână vremea se va încălzi și va ținea senin pînă la sfîrșit.

I N S E M N Ă R I

Treburile din luna Octombrie

Gospodărie. Fiecare gospodar cum-se-cade caută să și facă tot ce-i trebuie pentru iarnă, spre a nu păți ca greerele din fabulă... Se fac murături, se pune varza la puțină, zarzavat la pivnița, etc.

Gospodina varuește casa, grajdul și cotețele, dacă încă n'a făcut aceasta în luna trecută. Mai ales casa nu trebuie lăsată necurățită, căci vine timp rău și va fi mai greu să se lucreze.

La cîmp se culege porumbul, *alegându-se drugile cele mai mari, cu boabele aproape toate deopotrivă, de aceeaș culoare și în șiruri drepte.* Aceșora li se lasă câte o codiță din foi, ca să se poată păstra agățate, în pătul sau în podul casii. Din ele se vor alege boabele de semănat, primăvara. *Porumbiștile se ară imediat după culesul recoltei, chiar dacă nu se seamănă.*

În livadă se ară sau se sapa pomii, se desfundă pământul cu casmaua și se seamănă semințele pentru pepiniere, *se plantează pomii.* Plantările de toamnă sunt cele mai reușite. Se curăță crăcile de cuiburi de omizi.

Numele zilelor		Sărb. și Numele Sfinților	Feurite Insemnări
Vineri	1	Sf. Doct. Cosma și Damian	Zi 'ntâi brumar.
Sâmbătă	2	Sf. M. Achindin	
Duminică	3	Sf. M. Achipsima	D. 22 d. Rus. G. V. v.
Luni	4	Cuv. Păr. Ioanichie	11. Luca XVI.19—31
Marți	5	Sf. Muc. Galation	
Miercuri	6	Păr. Pavel Mărturisitorul	
Joi	7	Sf. 32 Mucenici de Melitina)	
Vineri	8	† Sf. A. Mihail și Gavril	
Sâmbătă	9	Sf. M. Onisifor	
Duminică	10	Sf. Orest, Olimpiu și Radion	D. 25. Rus. G. VI. v.
Luni	11	Sf. M. Mina, Victor	1. Luca X 25—37
Marți	12	Sf. Ioan cel Milostiv	
Miercuri	13	Sf. Ioan gură de aur	
Joi	14	Sf. Ap. Filip	
Vineri	15	Sf. M. Gurie	incepe postul Crăciunului
Sâmbătă	16	Sf. Ap. Matei Evanghelistul	
Duminică	17	Cuv. Păr. Grigorie	D. 26 d. Rus. G. VII. v.
Luni	18	Sf. M. Platon și Roman	2. Luca XII.16—21 și VIII 1
Marți	19	Prooroc Avdie	
Miercuri	20	P. Grigore decapoliul	
Joi	21	† Intrarea în Biserică	Vovedenia
Vineri	22	Sf. Ap. Filimon	
Sâmbătă	23	Sf. P. Amfilochie	Zodia Săgetătorului
Duminică	24	Păr. Clement Papă al Romei	D. 30 d. Rus. G. 8
Luni	25	Sf. M. Ecaterina	v. 3. Luc XVIII, 18-27
Marți	26	Cuv. Stelian și Păr. Alipie	
Miercuri	27	M. Iacob Persanul	
Joi	28	Cuv. Păr. Stefan cel Nou	
Vineri	29	Sf. M. Paramon	
Sâmbătă	30	Sf. Apostol Andrei	

Zodia Arcașului aduce femei curioase, dar care nu se pre: lasă purtate de nas. Sunt harnice și muncitoare.

Bărbații sunt și ei așeri, cu judecată sănătoasă deși cam ambițioși; sunt însă întreprinzători și dornici de libertate.

Cum va fi vremea. La început ploi reci; de la 10 la 17 zăpadă ușoară. Dela 15—21 vânt aspru; dela 21 la 30 ninsoare.

I N S E M N A R I

Treburile din luna Noembrie

Gospodărie. Se lucrează în casă, timpul fiind mai tot neprielnic lucrărilor pe-afară: Se împletesc ciorapi, flanele, mînuși; se țese în războae, se toarce. *Dați din prisosul vostru*, cu toată inima *pentru armată*, fie lucruri, fie bani! În felul acesta înlesniți străduințele conducătorilor țării pentru înzestrarea oastei cu tot ce-i trebuie și deci vă faceți bine însă-și vouă, fiindcă vă puneți la dăpost mai sigur averile rivnite atîta de numeroși străini.

La *cîmp* se mai fac ogoare, cînd îngăduie timpul și dacă nu s'au terminat în lunile trecute.

Aceste ogoare se fac adînc și se lasă negrapate ca bolovanii să oprească zăpada.

În *livadă* se pot planta sau semăna pomi. Dacă vreți să aveți fructe în scurt timp, săpați groapa adîncă și largă, punînd la sădirea pomului pămîntul negru la fund, iar pe cel roșcat deasupra. Taiati crăcile pu- etului sădit, lasîndu-i doar o coroană mică.

Mai îngrijiți-vă și de copiii de școală, ținîndu-i din scurt, să-și învețe lecțiile.

Numele zilelor	Sărb. și Numele Sfinților	Felurite însemnări
Duminică	1 Sf. Prooroc Naum	Zi 'ntâi de Indrea
Luni	2 Prooroc Avacum	D. 31 d. Rus. G. I.
Mărți	3 Prooroc Sofonie	v. 4, Luca XVIII.
Miercuri	4 M. Varvara	35—43
Joi	5 Cuv. Sava cel sfințit	
Vineri	6 † Păr. Nicolae	
Sămbătă	7 Păr. Ambrosiu și Filoftea)	D. 27 d. Rus. G. II.
Duminică	8 Cuv. Păr Patapie și Sofronie	v. 5. Luca XIII, 10—17
Luni	9 Zămislirea Sf Ana	
Mărți	10 Sfânta Mart. Mina	
Miercuri	11 Păr. Danail Stălpnicul	
Joi	12 Păr. Spiridon făc. de min.	
Vineri	13 M. Auxentie și Eustratie	
Sămbătă	14 M. Tirs și Calnic	
Duminică	15 M. Eleutheriu	D. 28 d. Rus. G III v. 6.
Luni	16 Prooc Agheu	Luca XI; V. 16—24
Mărți	17 Pr. Danil cu cei 3 tineri	Matei XX, 16.
Miercuri	18 M. Sevestian	
Joi	19 M. Bonifaciu	
Vineri	20 M. Ignatie Teoforul	
Sămbătă	21 M. Iuliana	Dum. Înainte nașteră
Duminică	22 M Anastasia	(Domnului. Matei I.
Luni	23 10 mucenici din Creta	1—24 G. 4: v. 7.
Mărți	24 M Eugenia Fidoara	Inceputul Iernei
Miercuri	25 †† Nașterea Domnului	Zodia Țapului.
Joi	26 †† Sob. pre curat. Născ.	1-a zi de Crăciun
Vineri	27 † Sf Arhideiacon Ștefan	Nașterea Domnului
Sămbătă	28 20 de mii mucenici	Șlujba din Minei.
Duminică	29 14 mii de copii uciși de Irod	D. d. Nașt. Domnului
Luni	30 M. Anisia	C. V. v 8. Matei II.
Mărți	31 Cuv. Melania Romana	13—24

Zodia Țapului aduce femeii chipeșe, cu nurl, umblând după găfell și părețeri. Au cusurul de a fi cam zuliare, măcar că nu vor să arăte

Bărbații sunt vrednici și umblă după măriri. Cred că alții că dânșii nu mai sunt pe lume.

Cum va fi vremea. 1—8 troene; 9—16 frig uscat; 17-24 vreme mai blândă apoi ninsoare.

INSEMNĂRI

Treburile din luna Decembrie

În *gospodărie*. Grijă principală a gospodarului este grajdul cu vite, unde își găsește destul de lucru, dacă este om de treabă. Să nu uitați a strînge bălegarul și udul viteilor, în gropi făcute după cum scrie în cărțile de agricultură! Bălegarul, gînieții păsărilor, murdăriile dela porci și gunoaiele de prin curte, sunt adevărate pungi de bani, cînd știi cum să le întrebuiințați. În țările mai înaintate în știință, chiar se cumpără.

În tot timpul anului, căutați de lucrăți ceva, de pe urma căreia să mai scoate bani, cît de cît, ca să nu trăiți numai din produsul muncii de pe vară. Să nu spuneți că nu aveți ce lucra! Cînd *vrea*, omul găsește.

Urmați regulat la ședințele caminului cultural, la serbarile făcute la școală, la slujbele dela biserică și ori unde sunteți chemați de oameni mai învățați ca voi, cari vă doresc binele și veți afla ceea ce se poate face, ca să aveți prosperitate în toate!

Vorbe cu fiic ¹⁾

Ma! presus de 'nțelepciunea multor oameni, se cuvine
Sa vă spun că se ridică înțeleptele albine:
Ele știu, de mii de veacuri, că: *unirea e putere*;
De n'ar fi știut aceasta, n'ar mai fi pe lume miere.

*

In grădina largă-a vieții, omul seamăna c'o floare:
Vine toamna... cade bruma...biruită, floarea moare,
Dar rămâne amintirea celor *buni*, cari-și iau drumul,
Cum din floarea 'mbătătoare ne rămâne scump, par-
fumul.

In răsfaț de-ți crești copilul și-l lași zilnic fără friu,
Tu ai semănat neghina, socotind că semeni grâu!
De trei ori vai ție, mama, în asemeni greș, că mine
Vei mânca, muțată 'n lacrimi, cea mai otrăvită pline.

*

Omule, pîna și cîinii au bun simț, pe cît se pare:
Cel mai mic, întotdeauna, îl respectă pe cel mare!
Tu, cînd nu-ți respecti mai maril—fie că ai sau nu
piine—
Dece vrei să fii pe lume mai prejos decît un cîine?

*

Dacă electricitatea niciodată nu se vede,
E vreo minte luminată în puterea-i a nu crede?
O, necredincioși, cu soarta cea mai vitregă și tristă,
Dumnezeu e tot asemeni: *nu-L vedeți, însă există!*

1) Din volumul cu acest titlu, de Vasile Militaru.

BISERICA

Sfintele lăcașuri de biserică, acolo unde sunt, în sate sau orașe, arată cercetătorului puterea de credință, de dragoste și sacrificiu a celor ce le-au înălțat și intră în cadrul de rostuire și gospodărie obștească.

Cu aceste calități poporul român este înzestrat cu prisosință și datorită acestui fapt întinsul României este presărat cu sfinte lăcașuri de închinăciune: mai mari sau

mai mici; cu turlă și fără; din piatră, cărămidă, sau lemn; mai mult sau mai puțin împodobite, așa după cum s'au învrednicit cei ce le simt nevoia.

Sfintele lăcașuri le avem de odară cu nașterea popoului nostru. Sunt mărturia trecutului și prin ele ni s'a păstrat nu numai credința, dar și ideea națională.

Până mai ieri, cu slujitorii lor, au reprezentat tot ce înseamnă: viața spirituală, culturală, națională și economică. Biserica a fost și școală și spital, centru de învioreare națională și alinări de suferinți.

Astăzi toate instituțiile cu rol de propășire li sunt fiice.

Biserica va rămâne în veac cea mai de seamă instituție a societății — focar de lumină și izvor al orânduirii pe bază de moralitate și cheazășie a liniștei și propășirii.

Poporul român a trăit, trăește și va trăi numai prin biserică.

Credința în Dumnezeu stramoșilor, credința în rostul lui, îl ține treaz, conștient și unitar.

Scriu acestea pentru cercetătorii calendarului pentru popor, pe 1940, al d-lui învățator Al. C. Aldea.

Lucrarea fiind, în afară de ceiace reprezintă denumirea: Înșirarea zilelor anului, pe săptămâni și luni, cu sărbători religioase și naționale și o înșiruire a faptelor mai de seamă ce trebuiesc, pentru știința și educație, reținute, dar și o expunere de situații, am socotit necesar să amintesc care este rolul bisericii în genere, spre a ajunge să arăt care este, sub acest raport, situația la noi în Caliacra.

Ținut în care creștinismul a pătruns din primul secol, s'a manifestat în înflorire mai ales pe țărmurile mării, până la ivirea stăpânirii otomane; a stagnat sub această stăpânire și de mai bine de 25 ani se organizează în spirit ortodox național român.

În județul Caliacra, cu o populațiune creștină ortodoxă numeroasă, formând majoritatea covârșitoare a celor 224 sate și 3 orașe, sunt astăzi existente un număr de 74 parohii de stat, dintre care 8 urbane, precum și șase parohii extra-bugetare, toate deservite de un număr de 79 c. preoți și 1 diacon, precum și de 34 cântăreți bisericești.

Sfinte lăcașuri de biserică, în stare bună, sunt 28, dintre care 6 la orașe, iar restul de 22 la sate. Din acest număr, numai 2 biserici sunt construite după 1913 și anume: bisericile din parohiile: Arman și Titu Maiorescu.

Biserici și case de rugăciuni în stare necorespunzătoare se găsesc în număr de 12, iar în construcție

sunt 12 biserici, în satele: Fândăcli, Aliciu Mare, Florică, Șerpeni, Mansărova, Conac, Vișoara, Regina Maria, Valturești, Duranlar, Sf. Nicolae și I. Gh. Duca.

Dacă numărul de c. preoți, raportat la numărul credincioșilor și al satelor, ar fi aproape suficient, apoi numărul sfintelor lăcașuri de biserici este cu totul insuficient, căci ce înseamnă cele 22 sfinte lăcașuri de biserici, la cele 224 sate ale județului; un sfânt lăcaș la mai mult de 10 sate.

Un cercetător strein ar avea impresia în ținutul nostru, că nu-i într'un ținut unde majoritatea covârșitoare — 80 o/o — o formează creștinii ortodoksi.

Strabați zeci de kilometri de drumuri principale, prin sate cu gospodării vechi și mai noi, fără să întâlnești clădire de sf. lăcaș de biserică.

Parcă, sub raportul găzduirii credinței strămoșești, am fi într'o pustietate.

Acest fapt e foarte păgubitor pentru educația religioasă și morală a sâtenilor noștri și constituie o lipsă în stradania pentru propășirea satelor.

Nimeni nu contestă faptul că locuitorii satelor noastre — creștini ortodoksi — nu sunt stăpâniți de dragoste față de credința religioasă în care s'au născut și trăesc.

Explicația lipsei de sf. lăcașuri s'ar putea găsi și în: 1. greutatea noilor așezări — majoritatea satelor le avem populate cu români de pretutindeni, începând de prin 1920; 2. câtorva ani secetoși; 3. tulburărilor internaționale ce dăinuiesc de aproape doi ani și au influențat și starea internă a țării noastre; 4. lipsa de conducători spirituali-c. preoți-.

Situația nu poate nu trebuie să dăinuiască.

Viața își cere dreptul și 'n desfășurarea ei nu trebuie să lipsiască ajutorul bisericii.

Prea Sfințitul Episcop D. D. Gherontie al Constanței, în grija ce o poartă păstoriiilor săi, a luat măsuri și aproape a complectat numărul de c. preoți trebuitori.

Prea Sfinția Sa, de 4—5 ani, regulat, în fiecare an, da din fondurile Sfintei Episcopii, pentru construcții de sfinte lăcașuri de biserici, câte aproape 100.000 lei.

Asemeni și D-I Colonel V. Gorsky, prefectul județului, de când are această însărcinare, poartă toată grija acestei nevoi a bisericii și da tot sprijinul trebuitor, în bani și măsuri administrative.

Li se cuvin toată lauda și mulțumiri respectoase.

Aceste gesturi sunt numai sprijin și îndemnuri. Toată munca și tot sacrificiul trebuie să rămâna tot satului. Biserica este a lui și constituie o cinste a înțelegerii, muncii și vredniciei lui.

D-lui învățator Al. C. Aldea, care a înțeles această nevoie și dăruiește tot beneficiul material al acestei lucrări, construcției sf. lăcaș de biserică din satul Ionușciular, în calitatea ce o am, îi aduc vii mulțumiri, întrucât socotesc că gestul d-sale are să fie un îndemn și pentru alți intelectuali, buni creștini și din creierea unui curent de înțelegere și ajutor, se da sprijin satisfacerii unei imperioase nevoi.

Iubiți creștini ai satelor din județul Caliacra!

Grupați-vă în jurul c. preoți ce-i aveți; constituiți-vă în comitete de construcție; strângeți fondurile trebuitoare din economia muncii voastre și respectând legile pentru administrarea fondurilor și tehnica lucrărilor, construiți-vă sf. biserici de care aveți nevoie.

Faceți cu această o cinste a strămoșilor și prin satisfacerea nevoii voastre sufletesti, de toate zilele, îndeplinirea unei griji, creșterea în legea străbună, a copiilor voștri, cari, spre a deveni cetățeni buni și vrednici gospodari, trebuie să fie:

Credincioși lui Dumnezeu, credincioși Țării și Regelui.

Econom P. Dobrescu
Proteieru

Munca de folos obștesc

Încă din vremurile dedemult, s'a spus că țăranul este talpa țării.

Această zicală se adeverește și astăzi, căci toate nădejțile țării se pun pe mulțimea de locuitori dela sate, cari formează 80% din populația țării.

Pe timpul lui Ștefan cel Mare, a lui Mihai Viteazul, la 1877 și în toate timpurile, țăranul român a fost acela care cu pieptul său a apărat țara de năvala dușmanilor, păstrându ne natiunea și pământul strămoșesc.

Tot el ne-a scăpat țara de pieire la Oituz, Mărăști, Mărășești etc. în zilele trăite chiar de noi.

Deci țăranul român merită toată proslăvirea, toată lauda, toată recunoștința. Toată grija noastră trebuie s'o avem pentru el și pentru bunul său trai.

Satul în care trăește de mii de ani țăranul, trebuie să fie în grija și atenția tuturor conducătorilor mari și mici, pentru ca viața țăranului să fie cât mai bună, cât mai omenească posibil și în sat să găsească țăranul toate mijloacele de existență ale vieții sale.

Greutățile Statului sunt însă multe, foarte multe și nu poate el. Statul—care nu este altceva decât însăși toată populația țării—să împlinească toate golurile și să vindece toate rănile, având de întreținut armate, școale, biserici, funcționari, drumuri, căi ferate, spitale și atâtea alte instituțiuni, fără de cari, acel „Car” mare al Statului nu se poate să meargă în bune condițiuni.

Mai sunt însă pe lângă cele de mai sus, atâtea și atâtea alte nevoi, mari și mici, cari trebuiesc împlinite.

În anii din urmă, împrejurările din afara țării au făcut pe M. S. Regele și pe cărmuitorii țării să-și îndrepte aproape toate grijile numai la armată și la nevoile ei, iar multe alte nevoi, deasemenea mari, au fost

lăsate la o parte, pentru a se pregăti și înarma oștirea.

Sunt însă foarte multe dintre nevoile mulțimii, ale satelor, care se pot face prin unire și prin munca tuturor, pentru interesul sătenilor de astăzi și de mâine, nevoi care, pentru bunul trai al săteanului, trebuie înlăturate cât mai repede posibil.

Iată de ce s'a introdus munca de folos obștesc. Aceasta, dacă este bine chibzuită, poate să dea rezultate mari de tot.

Amintesc vechea vorbă: „munca face puterea“.

Deci, prin unire și cu munca tuturor, dar absolut a tuturor, se pot împlini multe din lipsurile satelor noastre, cum sunt: drumurile, podețele, scoaterea și căratul pietrei, împăduririle terenurilor nearabile, scosul și căratul pietrei pentru școli, biserici, dispensare, primării, facerea de zăgazuri pe văile inundabile, facerea de fântâni și cișmele, chiar la construcția de clădiri de interes obștesc, aratul și semănatul terenurilor școlilor și bisericilor, pentru ca ele să producă cât mai mult, în interesul locuitorilor, etc. etc.

*Chiar numele pe care-l poartă munca aceasta, arată că se face pentru binele și interesul mulțimii **MUNCĂ DE FOLOS OBȘTESC.***

Făcându-se în folosul tuturor și al fiecăruia ea trebuie executată absolut de toți având fiecare convingerea că o face pentru el, pentru ai săi și pentru urmașii lui.

Munca de folos obștesc trebuie săvârșită cu toată voioșia, cu toată bunăvoința, toată dragostea, pentru că numai așa poate avea spor, poate fi blagoslovită de Dumnezeu și va fi cu atât mai binecuvântată de cel de sus, cu cât această muncă se face cu convingerea că este pentru binele tuturor și spre folosul obștesc.

Dragi țărani, depuneți tot sufletul vostru la munca de folos obștesc!

Prin ea vă veți ușura viața voastră și vă veți putea prețui mai bine munca.

Sănătate!

Lt. Colonel V. GORSKY
Prefectul județului Caliacra

Frontul Renașterii Naționale

Se știe de toată lumea, că în timpurile din urmă, partidele politice din țară, se înmulțiseră așa de mult, încât mulți erau acei, cari nu știau nici măcar denumirile lor. Programele lor cași manifestele, pe cari le împărțeau cu ocaziunea alegerilor, erau așa de multe, încât bietului om, îi trebuiau zile multe, ca să le citească, și dacă le citea, nu știa ce să mai creadă, căci multe și felurite erau

promisiunile în vederea scopului de a se obține voturi. Dar, cea ce era groaznic, era faptul că locuitorii aceluiaș sat, făcând parte din diferite partide, se urau de moarte. Legăturile de sânge și de rudenie, nu aveau nici o valoare, dacă nu erau din acelaș partid. Unii dintre preoți și învățatori—apostolii satelor—erau în vrajbă cu consatenii lor, cari faceau altă politică, decât acea pe care o făceau ei. Aceiași ură și dușmanie era și din partea satenilor. Din această cauză, o lipsă totală de dragoste și de respect, pe care tot sătenul trebuie să le aibe față de preot și învățator. La orășel lucrurile se petreceau la fel. Erău oameni, cari nu aveau altă meserie, decât politica. Unii dintre funcționarii Sta-

tului, cari erau plătiți pentru anumite servicii, își negli-
jeau serviciile, făcând politica și de multe ori, contrara
intereselor urmărite de Stat în sfârșit, totul era o nebu-
nie și carul Statului, începuse să șchioabăte. Vrajba și
dihonia dintre partide ajunsese așa de mare, încât în
timpul ultimelor alegeri și mai cu seamă în cele din
urmă, ciomagul ținea loc de vorbă bună, iar arma uci-
gătoare, loc de program. Sunt cunoscute crimele făcute
cu ocaziunea ultimelor alegeri. După fle care alegere,
fără eșea așa de slabita, cași când ar fi dus un adevă-
rat războiu.

Nu se poate spune însă, că în vechile partide po-
litice, nu erau și oameni luminați cu dragoste de țară
și cari să nu fi dorit din tot sufletul, ridicarea și înflo-
rirea ei și mai cu seamă întărirea ei, dar erau alții,
cari pentru a ajunge la putere, întrebuițau mijloace,
cari duceau țara la prăpastie. Erau mijloace nenorocite,
cari din fericire pentru țară, s-a terminat cu ele.

M. S. Regele, când a văzut anarhia ce cuprinsese
țara, în marea Sa înțelepciune, a desființat toate parti-
dele și prin lege a făcut partidul „FRONTUL RENAȘ-
TERII NAȚIONALE”, din care trebuie să facă parte
toți cetățenii țării, pentru ca toți împreună, să-și pună
toate puterile în slujba țării, în slujba neamului româ-
nesc și în slujba Regelui.

„Frontul Renașterii Naționale” este singurul partid
politic din țară.

Cine trăește în țara românească și se bucură de
protecțiunea legilor românești, trebuie să fie înscris în
„Frontul Renașterii Naționale”.

Dacă mai există mici grupulețe cu semănța vechi-
lor partide, trebuie să dispară numai decât, căci orșici-
ne, numai prin „Frontul Renașterii Naționale”, își poa-
te pune în valoare munca, energia și inteligența, în
slujba treburilor de interes obștesc.

Toți românii cu grije de viitorul țării, trebuie să fie
uniți la oaltă și să muncească din rasputeri pentru în-

tărirea și înălțarea Patriei. Regele fiind reprezentantul Statului și simbolul românismului, este o datorie sfântă din partea tuturor românilor, ca strănși uniți, să facă zid în jurul Tronului, spre a face dovada că sunt prezenți la datorie, gata de orice sacrificiu și de a fi nevoie, chiar cu sacrificiul vieții, pentru menținerea ordinii în țară, pentru apărarea Tronului și pentru păstrarea sfințelor noastre hotare. România și Dinastia, sunt cele mai scumpe odoare ale noastre și nu se va permite nimănui să se atingă de ele.

„Frontul Renașterii Naționale” nu se va da înlăturii de la nici un sacrificiu, pentru înzestrarea și întărirea scumpei noastre armate, căci numai grației ei, putem păstra și transmite generațiilor viitoare, întregul nostru patrimoniu național. Pentru ca să păstrăm tot ce avem și pentru ca țara noastră să fie bine apărată, avem nevoie de soldați și de cetățeni vrednici. De aceea, „Frontul Renașterii Naționale” se va îngriji ca familiile cu mulți copii să fie ajutate de Stat. În acest scop se vor face diferite legi pentru ocrotirea familiilor, căci Statul are nevoie, ca viitorii producători și contribuabili, cași viitorii soldați, să fie cât se poate de bine din toate punctele de vedere. Familiilor cu mulți copii li se vor scădea impozitele, li se vor reduce taxele școlare sau vor fi chiar scutite, etc. etc. pe când familiilor fără copii și a aceloră, cari nu sunt căsătoriți, li se vor mări impozitele.

„Frontul Renașterii Naționale” se va îngriji ca, cei mai silitorii copii să învețe pe socoteala Statului și la terminarea studiilor să fie în fruntea treburilor obștești. Cei cu talente la diferite meșteșuguri vor fi de asemenea ajutați, ca să poată deschide un atelier s'au o prăvălie.

Membrii „Frontului Renașterii Naționale” trebuie să fie buni creștini, iar copii trebuiesc crescuți cu frica în Dumnezeu, căci nu e bun român, acela care nu e și bun creștin. Ei trebuie să muncească serios, fie care în meseria lui, căci munca cinstește pe om. Munca dă sănă-

tate, aduce belșug și bogăție. Plugarul trebuie să muncească tot pământul pe care îl are, după toate regulile cuvenite, căci numai o muncă chibzuită, poate să dea un câștig mai mare. Dacă tot pământul fărăi s-ar munci cu socoteala, veniturile pentru plugari cași pentru țară, vor fi cu mult mai mari ca cele de azi și se pot hrăni înă odată atâtea suflete, câte sunt azi în România.

„Frontul Renașterii Naționale” își propune ca, comerțul, industria și meseriile să intre în mâinele românilor, dar pentru aceasta este nevoie de sprijinul și ajutorul tuturor românilor. De aceea, îndrumați copii spre școlile speciale și nu numai spre școlile de unde nu pot eși decât slujbași. Slujba e bună, dar nu este așa de bănoasă, cum ar fi bunăoară, o prăvălie unde s-ar face un comerț oare care, o industrie s’au chiar o meserie, de care toată lumea are nevoie.

Fiindcă în țara noastră mai sunt cetățeni și de alt neam, datorită membrilor „Frontului Renașterii Naționale” este, să trăiască cu ei în cea mai bună înțelegere și în cea mai perfectă armonie. Nu le putem cere altceva minorităților, decât să fie cetățeni cinștiți și să respecte drepturile Statului în care trăesc, pentru că, numai astfel pot avea toată libertatea ca să se desvolte din punct de vedere cultural și economic. Noi nu asuprim pe alții, dar dorim ca și frații noștri de peste hotare, să se bucure de aceleași drepturi, cași minoritățile de la noi.

A fi membru în „Frontul Renașterii Naționale” este o mare cinste, de aceea se cuvine, ca toți membrii să se iubească între ei ca frații, să uite tot ce li mai poate despărți și să nu fie de cât o singură voință și un singur gând, căci numai astfel, se poate munci serios și fără șovăire pentru întărirea și înălțarea scumpei noastre Patrii.

VASILE COVATA

Secretar F. R. N. de Județ

STRAJERIA

ROLUL EI EDUCATIV IN VIAȚA TINERETULUI
ȘI IN CADRUL SOCIAL.

Istoria ne dovedește, că acele popoare cari au renunțat la munca de a cerceta, nepunând la contribuție tot ce putem da ca putere de muncă și de creațiune, au ajuns repede la un fel de lene intelectuală și la o nepăsare, încât nu a mai fost nici o îndreptare posibilă.

Și iată că în țară la noi *străjeria* vine la timpul oportun ca să salveze acest mare neajuns.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, în nemărginita Lui dragoste de Țară, preocupat de această problemă, care era să dea întregului tineret al României o educație sănătoasă și morală a luat înalta inițiativă înființând Străjeria.

Această educație se realizează în primul rând prin entuziasmul curat și plin de înțelegere al corpului didactic primar și secundar, care a răspuns cel dintâi și cu multă dragoste la apelul Majestății Sale Regelui, Marele Străjer al Țării și Înaltul Comandant suprem.

În colaborare cu Consiliul Superior al Străjii Țării, din care fac parte toți Miniștrii și sub conducerea efectivă a excelenței sale D-l Teofil Sidorovici, un foarte bun organizator, care este secundat de Consiliul Permanent al Străjii Țării, compus din D-nii: General Manolescu Ion, profesor Ștefan Șoimescu și D-ra Nissa Cămărășescu, s'a trecut la organizarea unităților pe întregul teritoriu, punându-se totul la punct și în perfectă stare de funcțiune, într'un timp relativ scurt.

Principiile fundamentale ale Străjeriei sunt trase din nevoile și realitățile naționale, sintetizate în deviza: „CREDINȚĂ ȘI MUNCĂ PENTRU ȚARĂ ȘI REGE”.

Planurile acestei mărețe opere educative, în liniile mari ale preocupărilor izvorâte dintr'un imperativ al timpului, au fost statornicite de însuși M. S. Regele Carol II, Care a spus:

„STRAJERISMUL ESTE O CREDINȚĂ ȘI UN AVÂNT”.

Străjeria este terenul neutru al tuturor inițiativelor în legătură cu buna îndrumare a tineretului român sub raportul moral, material, social și fizic, având în grija sa tineretul între 7—18 ani pentru băieți și între 7—21 ani pentru fete, atât cel școlar, cât și cel extra-școlar, vârsta când se cristalizează bunele deprinderi.

Pe lângă acestea, scopul străjeriei este formarea cetățeanului deplin, așa cum cer nevoile statului modern.

Străjeria este un lucru specific românesc, izvorât din nevoile intime ale Țării noastre și clădit numai și numai pe ceace cer nevoile României și ale neamului românesc.

Străjeria este cea mai reală concepție națională și democratică a unui principiu educativ, care se bazează pe munca în colectivitate prin individ și pe individ prin colectivitate.

În primii ani dela înființarea străjeriei, au fost nedumeriri, chiar și îndoeli, din partea unor cetățeni sceptici asupra scopului acestei citorii Regale. După puțin timp însă, s'au documentat și au înțeles și ea că acela, care o va ajuta și o va înțelege, va sluji o cauză mare.

Rezultatele s'au evidențiat și au constituit cel mai categoric răspuns celor cari făcuseră rezerve, astfel că străjeria este astăzi în afară de orice critică, grație muncii constructive, pe care a dovedit-o cu prisosință prin realizări multiple, bazate pe devotamentul și dragostea celor 15.000 de comandanți (te) și peste 4.000.000 străjeri (re).

Ca dovadă că străjeria îndrumază tineretui către cele bune și de folos în viață, pentru binele social, întărindu-l prin fapte și totodată ocrotindu-l de ispite, vom enumera câteva realizări:

a) Ajutorarea celor lipsiți de mijloace.

b) ajutorarea infometaților din Basarabia cu peste un milion lei;

c) munca desfășurată pentru împădurirea terenurilor degradate la sate;

d) ajutorarea soldaților concentrați prin munca intensă depusă de străjerele și străjerii stolurilor școlare și extra-școlare, oferindu-le ciorapi, mănuși, flanele, pieptare, cămăși, șervete, căciuli, etc.

e) pregătirea și folosirea tineretului pentru orice împrejurare, prin echipele de: apărare pasivă, sanitari, brancardieri, etc., precum și crearea unei temeinici pregătiri a specialităților de telegrafisti, telefoniști, radiofoniști, etc.

f) strângerea plantelor medicinale, a oaselor, fiarelor vechi, cari se valorifică de fiecare unitate, creindu-se un fond propriu, cu care să se poată suporta cheltuelile necesare excursiilor anuale pentru cunoașterea Țării;

g) participarea la toate jamboreele naționale și de peste hotare, unde se pot face cunoscute cântecele și dansurile naționale și se duce faima românească.

Desigur că toate aceste manifestări sunt roadele unei organizații viguroase, cu care se mândrește „AR-MATA ALBĂ” a Țării.

Apoi, în cadrul activității străjerești, în special la noi, în Cadrilater, feciorii țării se înfrățesc cu cei veniți de peste hotare. Astfel, coloniștii regăteni, ardeleni, bănațeni, basarabeni și macedoneni se cunosc mai bine și prin dese șezători la cari contribuie și serbarile datinilor strămoșești se face legătura lor sufletească, simțindu-se fericiți pe pământul strămoșesc moștenit dela Mircea cel Bătrân și Regele Carol I, Intemeetorul României, Regele Ferdinand I, Intregitorul și M. S. Regele Carol II Consolidatorul hotarelor Țării, Care a faurit Renașterea Națională, Acela Care este chezașia neamului român și a hotarelor țării.

În cadrul școlii, străjerii (ele), înfrunzând timpurile tulburi de astăzi, sunt un exemplu viu de ascultare și prin disciplină își oțelesc caracterul, cultivând iubirea camaraderească între ei, ca între niște adevărați frați de sânge, pentru a putea deveni mai târziu buni cetățeni, folositori familiei, societății și scumpei noastre Patrii.

Străjerii, mândri de instituția din care fac parte, se silesc să-și întregască calitățile moștenite dela strămoșii noștri, iar după ce termină școala, vor eși cu convingerea că intră în rândul marelui familii a Națiunii, hotărâți a-și îndeplini fiecare rolul ce-l vor avea în societate cu cinste și cu demnitate, dar și cu iubirea ce trebuie s'o purtăm pururea Marelui nostru Străjer, M. S. Regele Carol II, ca o supremă recunoștință, că a creiat Străjeria, precum și Augustului Său Fiu, Marele Voevod Mihai de Alba Iulia, exemplu viu de muncă și devotament pentru Țară și Neamul Românesc.

CĂPITAN ONCIU ȘUNDA

Comandantul Legiunii de Străjeri din
jud. Călărași

Ridicarea satelor prin Cămine Culturale

O țară ca să fie în-
tărită trebuie să aibă
satele luminate. Pentru
luminarea sau mai bine
zis ridicarea satelor, es-
te nevoie de contribuția
locuitorilor. Oricât s'ar
strădui de mult Statul
nici odată nu va reuși
să facă singur atât cât
trebuie.

Statul se sacrifică
pentru sate, le dă preo-
ți, învățători și slujbași
de tot felul pentru întă-
rirea credinței, pentru
administrarea bunurilor,

pentru păstrarea ordinii și luminarea minții, iar gospo-
dăria satului trebuie s'o facă sătenii. Școala și biserica
nu pot birui și nu pot împlini toate cerințele de care
are nevoie un sat pentru a fi ridicat. Școala cu tovară-
șele ei, străjeria și premilităria, se ocupă cu îndrumarea
copiilor și tineretului de ambele sexe, iar biserica, de
credincioșii care o vizitează. Dacă ținem cont că bise-
ricele sunt foarte rare la noi, dar și că acelea sunt cu
puțini credincioși, este cazul să spunem că contribuția
ei este foarte mică, cu toate că pentru ridicarea satului,
ea este pârghia de susținere a vieții sufletești.

Ce nu poate face școala și biserica, se încearcă să

facă administrația cu primăria și poliția, ajutate în unele privințe de persoanele serviciului sanitar, agricol și al drumurilor. Dar oricât s'ar strădui de mult instituțiile arătate mai sus și or cât de mult ar reuși să facă, nu vor putea să desăvârșească civilizația satului. Orice contribuție făcută de săteni pentru binele obștesc fie în bani, natură sau muncă, trebuie să fie dată cu plăcere și convingere, căci altfel nu-și va ajunge scopul. Această convingere în mintea sătenilor n'o poate da administrația și nici celelalte instituții. Pentru aceasta este nevoie de o școală specială a oamenilor vrâstnici, a gospodărilor care formează satul. Această școală a vârstnicilor s'a întemeiat în foarte multe sate din țara românească și poartă numele de CĂMINUL CULTURAL. Folosul adus de aceste cămine culturale este așa de mare pentru ridicarea satelor încât nu-l putem arăta aici. Deaceia se explică că numărul lor pe tot cuprinsul țării s'a ridicat la peste trei mii.

Nu toate au putut să fie de folos, dar mai mult de jumătate au înfrumusețat satele ca'n povești. Și în județul nostru s'au înființat, dar dat fiind asprimea vieții locale și așezările noui de oameni, n'au putut toate să izbutească. Oricum sunt multe din ele care au răzbit și fac cлаste întregului Ținut dobrogean. Amintesc despre căminul dela Mansârova, Hasi-Cheoseler, Dropia, Dragoș-Vodă și altele care au contribuit foarte mult la ridicarea satului.

Căminele culturale și-au arătat foloasele de multă vreme în țara noastră deaceia M. S. Regele Carol II încă de acum 17 ani adică din anul 1923 a înființat la București un fel de minister al Căminelor și i-a dat numele de „FUNDAȚIA CULTURALĂ REGALĂ PRINȚIPALE CAROL”. Vedeți dar că adevăratul ctitor este M. S. Regele Carol II. Se vor întreba poate unii cititori dacă aceste Cămine Culturale sunt de așa mare folos, dece nu se face o lege ca să ia ființă în toate satele în mod obligatoriu așa cum de exemplu este școala pri-

mară. Apoi iubiți cititori pentru conducerea Căminului trebuie oameni cu multă dragoste de sat și cu pricepere deosebită. Un Cămin Cultural ca să poată trăi trebuie să aibă oameni cari reușesc să unească pe toți sătenii în jurul lui. De aceea nu se poate face lege ca să se nască oameni cu dragoste și pricepere pentru ridicarea satelor. Unde sunt astfel de oameni care simt că pot lucra în sat prin instituția regală, Căminul Cultural, se ostentesc și li dă viața fără ca legea să-i forțeze. Iată adevăratul motiv pentru care legea nu obligă să ia ființă astfel de instituție. În restul țării și mai ales în Basarabia și Oltenia, au luat ființă aproape în fiecare sat câte un Cămin Cultural. Cine citește revista „Albina” sau „România Satelor” pot afla de minunile săvârșite de aceste Camine. Și în județul nostru a luat ființă în mai multe sate. Și unele din ele au făcut și localuri proprii, iar altele sunt în pregătire de a le face. După câte știu în județul nostru nu va rămâne sat fără Cămin Cultural. Avem din județul nostru multe Camine premiate de M. S. Regele Carol II, pentru activitatea desfășurată în satele lor. Avem deasemenea preoți și învățători cari au urmat școli speciale, asta vară și în verele trecute, la Murfatlar, la Breaza, pe valea Prâhovei și la Pietriș în Banat. Ferice de asemenea sate. Când județul nostru va ajunge ca fiecare sat să-și aibă înființată școala oamenilor vârstnici, adică Căminul Cultural cum îl zice legea, atunci vom putea spune că suntem un județ civilizată vrednic de obârșia neamului nostru.

* * *

Trecem acum să arătăm în amănunte cum este organizat și ce poate face un Cămin Cultural.

După cum am spus, la București este Fundația Culturală regală Principele Carol, care ține legătura cu regiunile culturale aflate la reședința fiecărui Ținut. Regiunile țin legătură cu Caminele Culturale județene, aflate la fiecare oraș, reședința de județ. Iar Căminul

Cultural județean, are legătură cu acele Cămine Culturale sătești sau orășenești.

Căminul Cultural județean din Căliacra poartă numele glorioasei regine, care și-a trimis inima la Balcic, Regina Maria.

Președinte este D. Col. V. Gorsky, strălucitul nostru prefect.

Căminele Culturale sătești au câte un sfat (comitet) compus dintr'un număr de oameni fără soț, dar care nu trebuie să treacă de 21. Are un președinte, un director și un secretar. Programul se desparte în trei secțiuni: 1) sănătate, 2) munca 3) Minte și suflet. Secția sănătate se ocupă de igiena satului, a caselor locuitorilor, de sporturi, de farmacia sătească, de baia populară și altele. Secția munca se ocupă de agricultură, de construcții, de drumuri, de gospodărie, de cooperative și altele. Secția Minte și suflet se ocupă de serbări, de bibliotecă, de șezători, de excursii, de predici, de ajutorarea săracilor, de îndreptarea necredincioșilor, de judecarea proceselor, de înlăturarea căsătoririlor nelegiuite, de procurarea unui radio, de abonarea la reviste, ziare de tot felul. Cu toate că vedeți cât de folositor e un Cămin Cultural, să nu vă mirați când vă voi spune că sunt și oameni învățați cari sunt împotriva Căminului Cultural. Eu nu am întâlnit astfel de oameni dar am auzit din gura altora. Aceștia sunt desigur împotriva luminării țaranului și au mai multe foloase când ei sunt în întuneric. Dacă se întâmplă să auziți vreunul spunând vorbă de ocară Căminelor Culturale să-l trimiteți să vadă un Cămin din cele premiate de M. S. Regele Carol II în județul nostru, căci acolo sunt adevărate, cele scrise mai sus.

Acolo va vedea cum oameni ascultă radioul Căminului, cum în sală au tot felul de reviste, de cărți folositoare și de ziare la dispoziție. Să vadă cum toată lumea se duce odată pe săptămâna la șezătoare ca să-i distreze străjerii și premilitarii cu glume cântece și pie-

**Căminul Cultural „Mitropolitul Andrei Șaguna”
din satul Bazauri—Caliacra**

se de teatru. Să vadă că oamenii nu mai clevetesc ce le vine la gură despre toți și despre toate. Conducătorii luminați ai satului le dau toate știrile în fiecare săptămână despre toate întâmplările petrecute în sat, în țară și chiar în străinătate.

În fiecare săptămână la aceste șezători se dau sfaturi și îndrumări pentru toate nevoile lor gospodărești și sufletești. Să vadă cum căminul are groapă de var din care iau toți locuitorii, cât vor și când vor pentru curățirea gospodăriei. Să le vadă cu dispensar medical, cu bibliotecă populară, ba chiar și cu uzină electrică.

Nu o să le vină să creadă când vor vedea Camine Culturale cu multe mașini agricole donate de ministere, cu trei semănători, cu trior, cu șase prașitori, ba chiar și cu garnitură de treerat, să vadă ulți aliniate, șosele pietruite, pomi sădiți, poduri făcute, case curate, portul

național, cu toate datele strămoșești reînviată, să vadă cum tot Căminul Cultural a umplut școala de copii fără să fie nevoie de amenzi. Ba au mai umplut și bisericile de credincioși. În astfel de sate munca de folos obștesc se face cu ușurință și plăcere. Mulți dintre membrii acestor Cămine pentru vrednicirea lor, i-a chemat M. S. Regele la București, plătindu-le trenul, ca să-i vadă.

Nimeni n'a rămas nerespectat pentru munca depusă în Cămin, așa că nu vor fi decât oameni mulțumiți de jertfa făcută. După mine este o crimă să nu ai în sat un Cămin Cultural, cu atât mai mult cu cât directorul Căminului Cultural județean din Bazargic care îndrumază Căminele Culturale sătești, este unul dintre cei mai distinși și cunoscuți profesori d. I. Lolu. Luați dar aminte din cele scrise mai sus și puneți uumărul ca să ia și în satul dvs. ființa cu Cămin Cultural, dacă vreți să ridicați satul după dorința M. S. Regelui Carol II, sprijinitorul țăranilor.

PR. EC. C. CRISTESCU

inspectorul Căminelor Culturale
din Caliacra

EPIGRAME

Unei domnișoare

Am comparat-o c'o icoană
Și n'am greșit — o știe bine —
Căci pe-amândouă, de-opotrivă,
Le poate săruta oricine.

Const. Rileț

Unei fete

Lumea spune că-i stricată
Și de-aceea, se 'nțelege
Stă cu farduri la oglindă
Și se drege.

Vere

Cine știe carte, are patru ochi

In viața noastră de toate zilele, omul are nevoie de o anumită pregătire încă de când e copil, ca atunci când se va face mare și se conduce singur în treburile sale, să-i fie munca cu rezultate bune și să mulțumească prin ea atât pe semenii săi, cum și pe el însuși.

Frați plugari și muncitori de toate categoriile vieții, voi ce împărăștiți sămânța în ogrorul făcut cu atâta

casnă, voi ce sunteți arși de arșitele soarelui de dimineață până seara, cu brațele voastre vânjoase ce apăsați coarneaule plugului și voi trudnici în diferite meserii ce le aveți, ascultați un sfat bun ce vă dăm, ca să vă fie vouă și copiilor voștri de folos în viață:

Munca voastră o veți face cu mai mult drag și pricepere, dacă sunteți știutori de carte.

Nimic ea luminează mințile, dă pricepere mai mare în toate și omul știutor de carte se simte și mai bine.

De aceea, dragi plugari și muncitori, sunteți datori să vă trimiteți copiii voștri la școală.

Incă depe vremea Domnitorului Cuza și mai înainte chiar a început să se facă școli prin sate și orașe, obligând printr'o lege Cuza Vodă, pe toți oamenii să-și trimită copiii la școală.

A urmat apoi ca Rege al nostru marele și înțeleptul Carol I, a cărui grijă de căpetenie printre altele multe ce le-a avut, a fost să mărească numărul de școli și învățători, căci își da seama, că altfel propășește un popor cu mintea luminată.

A urmat apoi domnia Marelui Rege Ferdinand cel Loial, făuritorul României Intregite, care a dat o și mai mare dezvoltare școlii înmulțindu le numărul și împuținând pe cei neștiutori de carte.

Dela 1930, vine pe Tronul țării noastre dragi, Majestatea Sa Regele Carol II, care în timp de aproape 10 ani, schimbă cu desăvârșire fața lucrurilor, și ajutat de oameni cu drag de propășirea clasei voastre de muncitori, vor să nu mai vadă oameni care'n locul semnăturii lor puneau degetul, vor ca feciorii voștri care's obligați să facă armata, să fie mai ușor instruiți, s'ajungă ușor gradoți și chiar ofițeri, vor să vadă și din feciorii voștri ajunși doctori, avocați, profesori, ingineri și chiar miniștri, căci voi sunteți gloata cea mare și pe voi își pune nădejdea și Regele vostru iubit și întregul neam românesc, căci voi formați peste 80 o/o (optzeci la sută) din toată populația țării.

Fetele voastre când le măritați să fie cu mintea luminată, bune gospodine, harnice, pricepute și în stare să discute lesnicios orice socoteală cu bărbații lor în munca ce-i privesc pe amândoi ca soți în viață.

Femela cu mintea luminată în școală, altfel își crește copiii și, credeți-ne ne noi care suntem învățătorii copiilor voștri, că tare ne e ușor și nouă în munca grea din școală să-i instruiem moi lesne pe cei ce au asemenea mame.

Priviți clar cum s'au schimbat toate, cum s'a

scumpit demult viața și la noi și trebuie să ne gândim serios ce trebuie să facem, să nu ni se pară zilele ce le trăim o povară, și de multe ori chiar de nesuferit.

In alte țări mai sărace decât a noastră, cu populația mult mai deasă, țăranii și muncitorii lor trădesc mult mai bine ca la noi, căci toți sunt ștuturi de carte, toți lucrează mai chibzuit decât noi și din puțini fac mult, cu mintea lor luminată prin școli.

Legea noastră a învățământului primar, obligă pe toți oamenii să-și trimită copii la școală: dela 5—7 anii grădinele de copii; iar dela 7—16 ani la cursul primar: primii 4 ani la clasele primare, iar 3 ani pentru clasele complementare. In acești ani, copiii dvs. sunt instruiți și pregătiți bine pentru viața lor de mâine, când vor fi mari, să știe singuri să-și conducă treburile și cât mai bine..

Nu precupeți dragi plugari și muncitori, să vă trimiteți copiii voștri, acolo unde-și capătă lumina minții, pregătirea lor pentru zile mai bune.

Neprecupețind a-i trimite la școală, ascultați de grija ce vă poartă Regele nostru iubit și oamenii de bine din România Mare.

Isus Cristos a zis: „Lăsați copiii să vină la mine”, iar noi vă spunem cu toată căldura sufletelor noastre de buni români și îndrumători ai voștri: „Lăsați copiii săvină la școală!”

In urma plugului, când apăsați cu brațele voastre vâjnoase, ca fierul să se implante cât mai adânc în brazda înțelenită, sau la orice fel de muncă trudnică a voastră, nu uitați o clipă la acel ce ne este suprema noastră nădejde, Regele nostru iubit și strigați cu drag, cu vorba românească „TRAIASCA REGELE!”

Aduceți-vă aminte de sfaturile noastre și îndatoririle voastre și nu dați uitărei nici zicala românească, din graiul din bătrâni, că: „Cine știe carte, are patru ochi”.

AHIL CONSTANTINESCU

Președintele Asociației Învățătorilor din Caliacra
fost inspector școlar

GARZILE NAȚIONALE

Toată lumea știe că astăzi poate exista și funcționa, îngăduita de lege, o singură organizație politică: FRONȚUL RENAAȘTERII NAȚIONALE.

Nu mă voi ocupa de organizarea și funcționarea acesteia.

Mi-am propus numai să dau lămuriri asupra organismului ajutător Frontului Renașterii Naționale, cu denumirea de GARDĂ NAȚIONALĂ, care a luat ființă din

sânul aceleiași organizații politice, adică face parte pe de-a-întregul din Fr. R. N.

Inițierea Garzilor Naționale, a neliniștit la început pe mulți și în tot cazul a produs multe nedumeriri.

Lucrul acesta este foarte firesc, deoarece Garzile Naționale prin denumirea lor, pare dela început ceva de neînțeles.

O primă întrebare venea dela sine: Ce anume împrejurări au dus la inițierea Garzilor?

Și dacă într'adevăr existența lor era impusă de acele împrejurări, ce rost au ele în situația de azi? La ce ne putem aștepta și în ce scop vedem activitatea

Gărzilor Naționale? Iată deci o serie de lămuriri ce se cer și pe care eu, în calitate de dețin, mi-am luat sarcina de ale da.

Din capul locului țin să spun, că acest organism nu trebuie să neliniștească pe nimeni. Rostul esențial al Gărzilor Naționale este potolirea patimelor și nici decum răscolirea lor.

Deci Garda Națională, trebuie privită ca un instrument de forță morală și nu de înăbușirea părerilor cetățenilor, a căror activitate urmează să se desfășoare în ordine și liniște, în cadrul legilor țării.

Garda Națională, nu are nici un amestec cu armata; iar în organizarea, cum și în activitatea sa de viitor, se va conduce ca organism de sine stătător.

Tocmai pentru a se înlătura orice apropiere, fie chiar în aparență, erarhizarea, uniforma și deosebirele erarhice, sunt cu totul separate de ale armatei.

Garda Națională, ca organism viu al F. R. N. și numai în serviciul acestuia, a isvorât ca o trebuință firească din felul de funcționare al lui și din scopul ce și-a propus să îndeplinească: Mobilizarea conștiinței naționale, în vederea întreprinderii unei lucrări la olaltă a tuturor Românilor, pentru apărarea și propășirea Patriei, cum și întărirea Statului.

Pentru înfăptuirea acestei mărețe misiuni, F. R. N. se servește de Gărzile Naționale.

Organizarea lor, depinde de această dorință.

Ea a avut apoi în vedere și un altfel de apreciere, ca să corespundă și scopului, dar și stărilor de lucruri dela noi, fără a lua din afară ceva ce nu ar fi în legătură cu ideile Frontului Renașterii Naționale.

Astfel misiunea Gărzilor fiind atât de frumoasă și folositoare Neamului nostru românesc, este dela sine înțeles că personalul de comandă și de conducere, cum și mijloacele și felul de a lucra pentru atingerea scopului, urmează a fi bine alese.

În bună parte, COMANDANTUL este totul. El tre-

bue să fie pătruns de însemnătatea misiunii cu care este însărcinat. Un pas greșit către ținta ce o urmărește, i-ar fi o mare piedică.

Prin urmare, comandantul trebuie să-și aleagă căile de urmat după situația și starea sufletească din sectorul său de lucrare și trebuie să se socotească ca un misionar al unui crez dela care să nu se abată și trebuie să fie totdeauna gata de a face sacrificiile ce i se cer.

Exemplul personal ce-l dă tuturor să fie ca o adevărată oglindă a simțămintelor prețioase ce-i încălzesc sufletul în îndeplinirea datoriei sale.

Renașterea morală a Națiunii fiindu-i scopul suprem de atins, Garda Națională are desigur, de străbătut un lung drum greu și obositor; de aceea se cere multă răbdare, înțelepciune, chibzuală și o mare iubire de țară, știindu-se că orice măsură pripită și dăunătoare, este întinsă și mărită de lumea care este atentă la mișcarea noastră.

Gărzile ajută la nevoie și în caz de mobilizare, armata și poliția, pentru liniștea și siguranța publică.

În timp de pace, ele lucrează mână 'n mână cu Straja Țării, Premilităria, Serviciul Social și toate instituțiile de Stat.

Având în vedere acest mare scop al Gărzilor Naționale, fiecare bun român este dator să le dea tot sprijinul de care este în stare.

Maior MIHAIL RĂJNIȚĂ
Comandantul Gărzilor Naționale
din jud. Caliacra

Vorbe cu filc.

*Foamea intră unde vrei;
În palat ca și'n bordei;
La economie 'n casă,
Foamea n'are loc la masă!*

V. Militaru

Societatea „Crucea Roșie“ și opera ei umanitară

Timpurile tulburi, pe care le trăim cu toții astăzi, neînțelegerea și vrajba care a deslănțuit războiul între unele state din vecinătatea țării noastre, fac să se pomenască din ce în ce mai des numele unei societăți de binefacere, care a luat naștere în urma unor crâncene războaie din trecut.

Dacă celelalte societăți au programul lor de lucru mai ales

pentru timp de pace, Societatea Crucea Roșie este singura care face legătura între cei izolați în timp de războiu.

Idela formării unei Societăți, care să aibe grijă de răniți, indiferent din care tabără ar fi, a pornit dela o nobilă englezoaică Domnișoara Florence Nightingale. Având ocazie să fie la fața locului în timpul războiului Crimeei din 1854 și îngrozită de ceiaze se putea vedea pe câmpul de luptă, după încetarea atacului când mii de răniți mureau fără să li se dea cel mai mic ajutor, ca-

re astfel le-ar fi salvat viața și i-ar fi redat familiei și societății, lua hotărârea de a veni în Anglia, unde spera că propunerea ei va fi ascultată și dorința realizată.

Intr'adevăr, hotărârea ei de a forma un corp de surori voluntare, cari să meargă pe câmpul de luptă spre a îngriji răniții, a fost atât de nestrămutată, încât toate greutatețile și piedicile au fost înlăturate, datorită curajului și perseverenței acestei femei excepționale, pe care trebuie să ne-o închipuim cu 80 de ani în urmă, ca ș'o admirăm și mai mult. Această idee, de a se pregăti femeile pentru a fi bune și devotate ajutoare doctorului în îngrijirea răniților, a rămas unul dintre punctele principale ale programului de activitate al Crucii Roșii. Numele Florencei Nightingale ajunsese atât de popular, încât prima colecție în favoarea răniților a adus sume foarte mari. Răsunetul acestui devotament feminin era cu atât mai mare, cu cât pornea dintr'o țară ca Anglia, în care domnea înconjurată cu respect și venerație Regina Victoria, bunica Reginei noastre Maria, păstrătoare a vechilor tradiții englezești, alături de toți locuitorii marelui său regat. Terenul fiind pregătit și sămânța aruncată, munca celui-alt om de bine, socotit ca adevăratul fondator al Crucii Roșii, Henri Dunaut, a fost înlesnită de curentul favorabil acestei idei.

Correspondent de ziare, Henri Dunaut începe, după lupta sângeroasă dela Solferino din 1859, o campanie de presă documentată și impresionant de realistă, deoarece autorul însuși avusese ocazie să asiste la dureroase și tragice scene, cu cari răniții, lipsiți de cel mai omenesc ajutor, își dădeau sufletul, părăsiți de toată lumea.

Opinia publică mondială, fiind alături de ziaristul elvețian, a determinat Congresul dela Ge-

neva, în Octombrie 1863, când s'a pus bazele Societății Crucea Roșie, luând ca emblemă steagul Elveției, cu culorile inversate, ca omagiu pentru țara de unde pornise articole în toată lumea și în care Congresul dădea omenirii întregi o Societate, de care se simțea atâta nevoie. În anul 1864, toate țările civilizate aveau la convenția de la Geneva, luându-și angajamentul de a respecta și aplica obligațiunile impuse.

Astfel, Societatea Crucea Roșie se ramifică în toate țările lumii, purtând acelaș semn și având acelaș scop. Dar o Societate ca aceasta nu poate lăncezi, așteptând izbucnirea războaielor. Ea și-a făcut un program de activitate, pe care caută să-l urmeze în orice împrejurare. Astfel în timp de pace, pregătește personalul sanitar prin cursuri speciale, strânge fonduri pentru medicamente, mobilier și zestre de spital sau cantine și infirmerii. Intervine în toate cazurile când o nenorocire se abate asupra unei țări. Prin Crucea Roșie, toate țările se ajută între ele în caz de foamete, inundații, foc, epidemii, etc.

Dacă în timp de pace unele ajutoare mai pot suferi întârziere, în timp de războiu intervenția trebuie să se facă imediat, numai așa fiind de folos.

Crucea Roșie, prin membrii și personalul ei sanitar, îngrijește de toți răniții, pe care îi are în grijă să nefacănd deosebire de neam sau religie, ei considerându-i pe toți în situația de a fi ajutați. Pe câmpul de luptă și în spital, nu există prieten sau dușman, ei numai rănit care trebuie îngrijit cu devotament și rănitul poate nu este atât de izolat și desnădăjduit în izolarea lui ca prizonerul; de aceea s'a căutat a se completa menirea Crucii Roșii prin atribuția care i s'a dat de a face legătură între prizoneri și cei rămași acasă.

Coroșondența, cât și pachetele trimise de cei de acasă celui căzut prizonier, se face prin serviciile Crucii Roșii. Decâte ori o scrisoare venită la timp n'a alungat un gând negru, n'a făcut loc speranței în sufletul unui izolat fără nici o posibilitate de contact cu lumea din afară! Câtă bucurie pe cei rămași acasă, la primirea unei vești dela cine știe ce depărtare, din locuri necunoscute până atunci, dar care intrau în mica istorie a familiei sub numele „lagăr de prizonieri!“

Ori cât de departe ar fi și ori cât de greu ar duce-o, dar vestea că trăește cel mai drag le dă speranța că odată se va întoarce înapoi. Purtătoarea acestei soții rămâne numai Crucea Roșie.

Organizarea Crucii Roșii în Țara noastră s'a început în anul 1874, din îndemnul Domnitorului Carol. Ca mai toate societățile de binefacere dela noi, Crucea Roșie s'a născut dintr'un îndemn regal și nu putem pomeni această Societate, fără să nu ne gândim la Dinastia română, care a dat țării atâtea așezăminte de bine pentru toți fiii țării.

Regina Elisabeta și Regina Maria, au fost cele dintâi și cele mai devotate surori de caritate, servind de exemplu femeilor române; iar figura Lor regească va rămâne deapururi neștearsă din inimile celor cari cunosc această muncă pusă în slujba Crucii Roșii. Fără teamă de molipsire, au îngrijit deopotrivă holerici și exantematici, fără a face deosebire de rang între fiii țării chemați să aducă independența sau desrobirea celor asupriți.

IZABELA N. RĂICULEANU

Președinta Crucii Roșii

Filiala Bazargic

Vorbe cu fiic.

Dacă 'n viața ta ești numai sclavul poftelor din tine,
Omenirea nu mai poate să-ți pretindă nici un bine!

V. Militaru

Sădirea pomilor roditori

În partea acestor câteva rânduri ale mele, m'am gândit și am căutat mai mult să servesc și să lumuresc pe toți gospodarii iubitori de pomi, care deși nu s'ar căzni să și-i facă singuri, totuși i-ar cumpăra făcuți gata plantându-i în gospodăria lor.

De altfel, socotesc că n'ar trebui să se mai găsească un singur gospodar, fie de la sat, fie de la oraș, care să n'aibă un petec de pământ cât de mic și să nu sădească 2—3 p mișori, dacă mai mulți n'are unde.

Este știut de toți că o gospodărie lipsită de pomi și flori, de umbră, verdeață, adăpost și priveliște plăcută, este ca un trup fără haine pe el, așezare goală, descoperită și ne statornică, arsă de soare și bătută de vânturi.

Pomi și florile alcătuiesc podoaba și înfrumusețarea, sănătatea și belșugul și arată gradul de deșteptăciune al fiecărui om și chiar al unui întreg popor.

Iată acum, cum se plantează pomii roditori.

Nici odată să nu se plantează pomii prea des.

Distanțele între pomi în regiunea noastră, pentru

cași, pruni, persici, gutui, creși și vișni este de 6 m., pentru meri și perși 6—7 m. iar pentru nuci 8—12 m.

Mai înainte de a se face gropile, se pun semnele unde au să fie îngropați pomii, adică niște țaruși.

Această aranjare de obicei a viltoarei livezi sau grădini, se face în patrat, în rânduri drepte și cu triunghiu, adică fiecare pom din rândul al doilea, să fie sădit între doi pomi din rândul întâi. Cea din urmă este mai bună pentru că pe aceeași suprafață de pământ, încap pomii mai mulți, soarele și lumina răsbate bine peste tot și nu se umbresc pomii unii pe alții în livada sau grădina.

Produce mare plăcere ochilor o plantație de pomi făcută regulat, cați ori din ce parte ai privi-o, pomii desemnează rânduri frumoase.

În locul semnelor cu țarușii, se fac gropi adânci de 0,80 cm. sau chiar 1 metru și largi de 1—1,20 m. săpându-se groapa în formă patrată.

Pământul scos până la jumătatea groapei, se pune într-o parte, iar cel scos din fundul groapei fiind pământ sarac, ne pătruns de soare, se scoate și se pune în altă parte a groapei; cu acesta se astupă gura groapei când se face îngropatul pomilor.—Adică pământul din fundul groapei, la sădire se va pune în față, iar cel de deasupra, se va pune în fundul groapei.

Odată pomii sosiți la locul plantării se îngroapă cu rădăcina în pământ, făcându-se un șanț de vreo 40—50 cm. adâncime și 50—60 cm. lărgime, se așează apoi pomii la rând unul lângă altul în picioare și se pune pământul peste rădăcini și o parte din tulpina, făcând-se astfel un fel de movilă pe rădăcinile și tulpinele lor, iar pe măsură ce se plantează în gropi, se scoate pomii unul câte unul din acest șanț.

Această pentru că înainte de plantare, să fie feriți pomii de soare, vânt etc. care contribuie mult la uscarea rădăcinilor.

Când se începe plantatul și astupatul gropilor, să se

facă cu 2—3 zile mai înainte de sadire, ca să dăm răgaz pământului să se așeze în voie în groapă. Gropile se vor lăsa ne astupate 30—40 cm.

Infigem tutorii în mijlocul gropilor, apoi îi aliniem să fie rânduri drepte în toate direcțiile.

Retezăm cu foarfeca toate rădăcinile pomului și în special pe cele sdrelite. Lungimea rădăcinilor scurtate se va face după mărimea pomilor. În mijlociu 30—40 cm. se vor lăsa lungimea lor. Se va observa ca rădăciunile mici (perisorii) să nu fie distruși depe rădăcini, cu aceștia se hrănește pomul.

După ce s'a făcut aceasta, care se mai chiamă și fasonarea rădăcinilor, pomul se înmoae cu întreaga rădăcină într'un ciubar sau groapă cu mocirlă, care se face dintr'un amestec de pământ, puțină balegă de vite cornute și apă.

Se așează pomul în groapă lângă tutore, observând ca tutorele să fie în partea dinspre miază noapte spre vânt). Deasemenea pomul se va așeza în groapă cu aceeași parte care a fost înspre Nord când s'a scos din pepiniera.

La sădire iau parte 2 oameni: unul ține pomul potriveste și respiră rădăcinile în direcția care au fost, astfel ca rădăcinile să nu fie încurcate între ele.

Celălalt om, aruncă cu lopata ușor și câte puțin pământ mărunt și umed peste rădăcini. Omul care ține pomul, îndeasă pământul între rădăcini cu degetele și cu mâna în așa fel, încât să nu rămână locuri goale între rădăcini și apoi din când în când toată groapa se calcă cu piciorul.

După acoperirea rădăcinilor, este bine ca la fiecare pom și cât a fost lărgimea groapei, să se pună un strat de pleavă de grâu, orz sau ovăz în grosime de 8—10 cm. care pe timp secetos cum este județul nostru, ajută mult la menținerea umezelei, iar prin putrezire în mod treptat, devine un bun îngrășământ pentru pom.

Peste acest strat de pleavă, se umple iarăși groa-

pa cu pământ, până când se termină pomul de plantat.

La câteva zile după sadire, se vor lega pomii de tutori.

Nu este bine să se lege imediat după sadire, căci prin lăsarea și așezarea pământului, să nu rămână pomii spânzurați și astfel cu rădăcinile afara.

Tutorii se vor scurta în așa fel, încât capatul de sus, să fie sub coroana, despărțindu-se tutorele de pom, atât sus cât și jos, prin manșoane de pac, cârpe etc.

Pomii se sădesc adânc de regulă, până la locul unde sunt altoiți, adică partea unde se termină rădăcinile și începe trunchiul.

La pomii plantați de toamna, li se vor face mușuroii de pământ deasupra rădăcinilor, imediat după sadire, care le apără rădăcinile de ger și completează astfel golul groapei, prin lăsarea și așezarea pământului în groapă.—Acest mușuroi, primăvara se va transforma în lighian sau copcă.

Odată cu tăerea rădăcinilor la sadire, se vor tăia și o treime din ramurile din coroana pomului, având grija ca tăetura să fie deasupra unui ochiu așezat în afara ramurei.

Pomilor sădiți de toamna, să li-se facă această tăere primăvara, când nu ne temem de înghețuri, care ar pricinui degerarea ramurilor și a ochilor apropiați de tăetură.

Recomand deasemenea ca pomii ce ar vrea cineva să-i sădească, să și-i poată procura din localitate, căci sunt obișnuiți cu clima, asigurând astfel prinderea și o viață de lungă durată.

PETRACHE DINU

Horticultor

Com. G-1 Stan Poetaș - Caliacra

MUNȚILOR..

de EM. PAPAZISSU

Munților, frumoșilor,
Pavăza strămoșilor
De granit și cremene,
Când veniau să semene
Moartea inamicii...

Și-astăzi văd voinicii
Străjuind hotarele,
Priveghind altarele
Unde dorm în zale
Moaște voevodale...

Munților, Carpaților,
Mai sus fruntea, fraților,
Ies din basme Feții
Străbătând nămeții
Și svântându-și genele,
Se strâng Cosânzenele;
Cu braț greu de stei
Vin năpraznici zmei...
Căci pândesc dușmanii
Ca Leviathanii
(Mistui-i-ar para!)
Să ne 'nghită Țara.

Wer da? Halt!

Valea se îngusta din ce în ce, zăpada era mereu mai mare și scîrția ascuțit sub picioarele noastre.

Mergeam liniștiți, tăcuți, unul după altul și ne opream numai atunci cînd eu, care eram înaintea, vedeam sau mi se părea că văd ceva.

După o cotitură, văzînd o pată neagră, m'am oprit. S'au uitat cu toții, am ascultat, dar n'am auzit și nici n'am văzut ceva.

Fiind cam departe, am bănuir că era vreo casă părăsita, căci pe zăpadă nu vedeam nici o urmă.

Fără nici o grijă, ne-am căutat de drum. Cînd eram la aproape 30 de metri de casă, ne-am oprit odată, dar, nevăzînd și neauzînd nimic, am pornit mai departe. Mergînd nepăsători, treceam prin fața casei la cîțiva pași, cînd deodată am auzit un lung scîrțit de ușa și apoi un strigăt;

— Wer da? Halt! 1)

Ce era?

Era somația, porunca unui Neamț, de a spune cine eram și să ne oprim.

Oare deaceia am îndurat atîtea oboseli, atîtea amaruri, pentruca trei cuvinte nemțești să ne oprească în loc și pentruca visul nostru să fie distrus?

Da de unde! Nici nu ne-am gîndit să spunem cine suntem și nici nu ne-am oprit. Ca și cum aș fi comandat, cu toți voinicii mei am luat-o la fugă spre dreapta noastră, încotro vedeam pe muchea dealului o pădure.

Neamțul, văzînd că noi, în loc să ne oprim, am luat-o la fugă, a fluierat (semnul lor de alarmă) și, peste cîteva clipe, au eșit afară toți soldații nemți, cari se adaposteau în casă.

Erau opt la număr, cât și noi!

Urmăriți de Nemți.

Pînă ce au eșit ei din casă, noi eram la vreo 70-80 de pași și fugeam cât puteam prin zăpada, care era pînă la genunchi.

Eșînd din casă, Nemții au început a striga cu toții: Halt! halt!, pe cînd noi fugeam din răspuțeri.

S'au luat după urmele noastre de pe zăpada și, văzînd că nu ne oprim, au început a trage focuri de armă după noi, iar strigătele lor de halt! halt! nu mai încetau.

N'am fugit mult și am început a urca dealul.

Spre nenorocul nostru, intrasem într'o mică vilcea cu malurile repezi și nu puteam merge decît prin fundul vilcelii, unde ne îngrămădeam cu toții, în loc să ne fi rîrit.

Urcușul nostru se făcea din ce în ce mai greu, iar picioarele ne alunecau la fiecare pas. Atunci ne-am pus deabușelea, urcînd în mîini și în picioare.

Nemții însă nu ne lasau, ne urmăreau și strigau mereu: Halt! halt!, doar ne vom opri.

Ajungînd în vîrfurile dealului cu multă greutate, ne-am continuat fuga prin pădure și ne țineam cu toții aproape, ca nu cumva vreunul să rămînă în urmă.

Cînd am auzit din nou strigătele Nemților, ei erau la peste 200 metri în urma noastră.

Noi, cu pași mari, ne strecuram printre copaci, pe cînd Nemții, împărțiți în 3 grupe, se țineau după noi: unii pe urmele noastre, iar ceilalți căutau ca, pe dreapta și pe stînga, să ne iasă, înainte, dacă cum va vom ocoli.

Simțînd aceasta, noi fugeam drept înainte.

Dind de-o vale, din fugă, ne-am aruncat pe spate și—alunecînd—am ajuns în fundul văii, apoi la deal am urcat tot pe brînci.

Nemții, cari rămăseseră pe creasta din urmă, s'au oprit și au început iarăși să tragă în noi, dar numai decît am dispărut în altă vale și așa am scăpat de gloanțele lor.

Dealurile și văile se țineau lanț, iar puterile ne scădeau; gîffiam noi, dar mai mult greu gîffia Sfinția Sa, care—dela o vreme—se ruga să alergăm mai încet, ca să se poată ține de noi.

Cum urcam cu toții în brînci, doi dintre soldați au luat pe călugăr între ei și, cînd cel din dreapta, cînd cel din stînga, îl ajuta cu umărul, pe rînd. Așa împins la deal și, cît îl țineau puterile, ajungea odata cu noi în vîrfurile dealului, după care, tot fugind, căutam să lasăm pe Nemți cît mai în urmă.

Pe „ei” nu-i mai vedeam prin pădure, dar le auziam glasurile.

Proștii! Ce mai strigau degeaba? Nu ne-am oprit cînd am fost la 10 pași, de ei, credeau că ne vom opri cînd eram la 300!

Venind alta vale în calea noastră, bietul călugăr a luat-o singur înainte, căci un soldat îi făcuse vînt la vale. La noul deal, părintete nostru, ajutat de doi soldați, urca și el, de-abia mai puțin șopti cuvintele:

— Doamne! Doamne! fii cu noi și nimeni împotriva noastră!

Aburi eșiau din noi. Răsuflam din greu, dar tot alergam, nu ne lasam. Pe Nemți li auziam mult înapoia noastră și strigau, cînd cel din dreapta, cînd cel din stînga, parcă erau la vînătoare.

Dela o vreme, bietul nostru călugăr nu mai putea. De abia mai țînîndu-se pe picioare, l-au luat doi soldați de sub braț și așa de abia mai mergea, înpleticindu-i-se picioarele și șoptind:

— Nu mai pot! Nu mai pot!

Cum toți erau obosiți, călugărul era ajutat cînd de unii, cînd de alții.

Gura Nemților de abia o mai auziam de departe, în urma noastră, cînd părintele Iustin cazu jos, la piciorul unui copac, abia putînd șopti:

— Nu mai pot! Lăsați-mă aici!

— Văzîndu-l fără puteri, ne-am cutremurat cu toții. Credeam că aceeaș soarta ne aștepta și pe noi. Ne-a trebuit cîteva clipe, ca să ne dăm seama de pericolul care ne aștepta, de mai rămîneam mult timp pe loc, căci strigătele Nemților le auzeam apropiindu-se.

Am început atunci a rugă pe călugărul nostru să-și adune toate puterile și să mergem mai departe, căci poate Nemții ne vor pierde urma, sau ne vor lăsa în pace.

Sfinția Sa însă nu voia cu nici un chip să să mai scoale și spunea hotărît că se lasă prins în mîinile Nemților, căci mai departe nu poate merge.

Cînd am văzut că rugămintile noastre erau de prisos, pentru a-l forța să pornească, i-am spus că ne pare rău că nu mai vrea să facă o ultima sforțare și, luîndu-ne rămas bun dela el, ne-am adresat soldaților:

— Soldați! După noi!

Dar ei nu ne-au dat nici un răspuns; nici nu se mișcau.

Le-am spus eu atunci, încă odată, să pornim mai repede, căci altfel Nemții ne prind pe toți.

Soldații nici nu se sinchiseau. Mi-au răspuns nepăsători:

— Dacă nu merge taica părintele, nu mergem nici noi.

— Cum? Nici voi nu voiți să vedeți casele voastre, părinții, nevestele și copiii? Nu vreți să fiți la datoria voastră? le vorbii eu răstit.

— Dacă nu merge părintele, nu mergem nici noi, fu acelaș răspuns din partea soldaților.

Atunci, pentrucă glasurile Nemților le auziam ap-

roape de tot, mai îndemnai încă odată pe părintele și li spusei :

— Haide părinte ! Te rog scoală ! Și de nu vei putea, te vom duce noi în spate. Vrem să trecem cu toți, împreună, în Moldova !

— Nu mai pot ! Duceți-vă singuri ! Dumnezeu să vă ajute ! fu răspunsul său, cu vocea aproape stinsă.

— Rămii sănatos, părinte ! Și de vom trece frontul în astă noapte, sau mline, veți auzi în zorii zilei trei salve... trei salve de tun, o terminai eu repede, căci vedeam că îmi pierdeam vremea degeaba. ¹⁾

Noi, cei trei ofițeri, ne-am adunat din nou toate puterile și am luat-o iar la fugă, prin pădure.

Dînd de o vale mare, ripoasă, fugiam cît puteam printre copaci, gîndindu-ne cu durere și părere de rău că am fost nevoiți să ne despărțim așa de repede de camarazii noștri; le purtam mereu de grija, neștiind ce li se va întîmpla.

Am mai fugit mai mult timp, pînă ce, oboșiți de nu mai puteam merge, ne-am oprit și, neauzind nimic în urma noastră, ne-am trîntit jos, pe zăpadă, gata să ne dăm cea din urmă suflare.

Răsuflam cu toții din greu, din pieptul nostru oboșit, iar din haine eșiau aburii nădușelii. Cît ne-am rostogolit noi prin zăpadă, prin cîte piraie am trecut, ne udasem toată îmbrăcămintea; fugind, alergînd, ne-am încălzit, iar căldura din noi eșia sub formă de aburi.

N'am stat mult trîntiți pe zăpadă, ne-am sculat și eram gata de plecare. Dar încotro?

În timpul zilei căutînd harta, mi-am ales o direcție, încotro trebuia să mergem toată noaptea.

Nemții, scofîndu-ne din drumul nostru și fugărindu-ne atîta vreme, nu mai știam unde eram și în ce parte trebuia să mergem.

Părintele Iustian Serbănescu a reușit să treacă frontul în Moldova prin Martie 1918 și l-am revăzut la Iași.

Imi dădeam însă seama că noi fugisem spre răsărit, iar frontul era mai mult spre miez-noapte și puțin spre răsărit. Atunci am scos busola, am aprins câteva chibrituri, pînăce mi am dat seama încotro era miez-noapte, apoi, uitîndu-mă într'acolo, mi-am luat ca țintă de drum niște copaci și am pornit drept înainte, ne mai ocolind nimic.

Întîlneam prăpastii, maluri de pămînt, nu ocoleam deloc. În dorința de a ajunge mai repede la ținta noastră, nu ne gîndeam nici decum la oboseală. Am fi făcut bucuroși ca soldatul grec grec dela Marathon, care, în dorința de a duce mai repede la ai săi știrea că dușmanul a fost bătut, a alergat atît de mult, încît ajungînd n'a putut spune decît cuvintele:

— „Am învins!” și apoi a murit.

Așa și noi. Nu voiam să știm nimic. La deal, fiind cu mâinile înghețate, mergeam numai în genunchi, pe cari de-abia li mai puteam mișca; iar atunci când voiam să ne ridicăm, trebuia să ne sprijinim cu mâinile de copaci, căci altfel nu puteam.

Și la vale era greu acum! Nu mai aveam puterea de a ne face vînt. Ne întindeam pe zăpadă, ne apucam capul între mâini, ca să ni-l apărăm de lovituri, o singură întorsătură din partea noastră și apoi ne duceam deadura, rostogolindu-ne din ce în ce mai repede.

Locot. col. V. GORSKY

Din volumul „Pribeag în țara mea”, premiat de marea editură „Cartea Românească”.

Epigramă

Domnului X.

Capetele multor oameni
Au produs ceva'n veață;
Numai capul dumitale
N'a produs decît... mătreață.

Radu D. Rosetti

Bisericuță veche...

Bisericuță veche, de pe pustiu tăpșan,
Te-am cunoscut pe vremuri, în sărbători senine,
Cu flori și voe bună, cind mă'ndreptam spre tine—
De-atuncia, tot mai tristă îmi pari din an în an..

Aci venea adesea tot satul să se'îchine
Cu umilință 'n vorbe și gesturi măsurate,
Ca Domnu'n cer să-i erte de orișice păcate
Și să-i îndrepte'n gânduri deapururi spre mai bine.

Eu tresăream de jalea clopotelor tale
Și mă rugam fierbinte, cu fruntea la pământ;
Căci așteptam s'apară deasupra Duhul Sfint
Stringându-ne cu grijă sub aripile Sale..

Iar cind bătrînul preot slujia cîntînd alene,
Cîntarea lui în mine prindea să se strecoare :
Îmi pătrundea în suflet încet o'nfiurare
Și lacrămile calde îmi tremurau în gene.

Bisericuță veche, azi clopotele tale
Aceaș veste sună, strigată de - demult..
~~Eu în genunchi și-acuma și vreau să le ascult.~~
Dar nu mă mai cuprinde, vrăjind, sublima jale!

Am hoinărit în lume și cărți am tot citit
Să aflu de tot felul și n'am aflat nimic :
Cu cît mă 'na'ț cu mintea, îmi pare că-s mai mic
Și-mi duc stingher viața, mereu nemulțumit..

Pe căi pustii, cu vinturi și bice reci de ploae,
M'am îndirjit lumina s'o urmăresc avid,
Lui Dumnezeu în față să-l pot rinji perfid —
Dar, clipă după clipă, puterile-mi se 'nmoae..

Am scăpătat întruna, mai trist și mai firav —
Și-am revenit la tine, pios, ca mai 'nainte,
Să bat mătânii aspre, șoptind o rugămintă:
„... Iudură-Te, Părinte, de sufletu-mi bolnav!”

AL. C. ALDEA

Epiqrame

Unor politicieni.

Un cetățean v'a rupt placarda
La colțul unei străzi lipită.
Pentru motivul foarte simplu
Că „murdăria e oprită!”

RADI D. ROSETTI

Unui bătrîn germanofil ¹⁾

Dragostea pentru Germani
A pătruns în firea lui,
Pentru că—de zeci ani—
Ia... „luleșus nesmțului”.

AL. C. ALDEA

1) Iubitor de Germani.

Este agricultura o știință?

În orice altă țară din lume, știu și copleșiți că agricultura este într'adevăr o știință, pe care nimeni n'ar avea obraz s'o tăgăduiască.

La noi însă, stă altfel treaba!

Am auzit oameni, chip cu învățatura, zicând că: „Doar nu-i cine știe ce agricultura asta, căci a trăge o brazdă, a semăna, a prași, a secera, învață fiecare dela tata-său și dela mamă-sa, de-acasă!”

Și sunt foarte mulți, cari cred astfel!

Deaceia am și ajuns unde ne aflăm!

Dar, pentru respectul *adevărului*, și pentru dumiriirea tineretului cuminte, care se ridică, voiu aminti aci câteva *fapte*, din cari să poată vede și „iriticii” că *agricultura este o știință* și anume, *știința care înlesnește și sprijină viața omenirii întregi*.

De pe urma acestei științe, mulți oameni și-au durat gospodăria de frunte și multe țări au ajuns la mare cinste și au strâns „bani albi pentru zile negre”.

Mă rog, prin ce minune s'a ajuns ca, din mărul, părul sau cireșul pădureț, din piersicul și zarzărul sălbatic, să se capete acea frumusețe de fructe, după cari ne lasă gura apă, când le vedem în geamul prăvăliilor sau la expoziții?

Cum, din măcieșul și alte buruieni crescute la voia întâmplării, omul a făcut trandafiri, în sute de feluri și-atâtea flori mirositoare?

Cum, din diferite plante și erburii sălbatice, au eșit acele gustoase legume și toate holdele, ce ne țin zilele și ne 'ndulcesc viața?

Cine-și poate da seama câtă cale s'a mers cu câtă stăruință și pricepere, dela căpșuna de pădure, cu fructe

puține și marunte, până la căpșuna cultivată, cu fructele cit oul; sau dela grîul sălbatic, cu boabele firave, până la spicul greu de aur?

Cine a colindat prin țări străine, și-a putut da seama și mai bine, dacă agricultura este sau nu o știință.

Au văzut acolo aveau soiurile acelea de vaci daneze sau olandeze, cari dau cîte *un vagon de lapte pe an*, cu 5-6 sute kg. de unt!

Apoi vitele de măcelărie: boi de peste 1000 de kg. greutate, godaci de jumătate an, trăgînd 80-100 kg.!

Găini, cari fac peste 250 ouă frumoase pe an!

Oi, cari dau 4—5 kg. lînă ca borangicul, și peste 100 kg. de carne!

Cai de muncă, ce trag 4—5 mii kg. greutate la drum neted, sau cel de alergare, cari fug ca săgeata!

Au putut vede și semănături, cari dau roade îndoit și întreit față de cele dela noi.

Grîul a fost făcut să producă până la 4 mii kg. la ha.

Porumbul ajunge la 5—6 mii kg. grăunțe la ha.

Sfecla furageră (de vite) dă 10—15 și chiar 20 vagoane la ha!

Și cîte alte minunații, de cari nici nu știi ce să crezi!

Cum s'au făcut toate acestea?

Au căzut ele așa, din senin, ca o „pară mălăiașă” în gura omului?

De bună seamă că nu!

Orice judecată sănătoasă vede că, în toate astea, a stărui ascuțișul unei priceperi și al unei munci deosebite, duse în lungul veacurilor, pentru a se ajunge la ceace se vede astăzi.

Această pricepere și această muncă pricepută, strînsă picătură cu picătură în slovă de carte, alcătuește ceace noi am numit „*știința agriculturii*”.

Popoarele, cari o cinstesc mai de mult, sunt răsplătite cu bună-starea și tihna norodului.

Danemarca, Olanda, Belgia, deși au pămînt prea

puțin și mult mai sărac, se găsesc în fruntea popoarelor lumii. Cel din urmă țaran danez sau olandez trăește mai în larg și mai înțelept decât ciocoi noștri, calici și fudui.

Și dimpotrivă, neamurile cari au nesocotit știința plugărească și au izgonit-o ca pe-o cenușereasă, sunt menite în veci să n'o poată clinti din loc și coada cozii să rămână!

Pentru a învedera și mai mult puterea cea mare a acestei științe, iată un tablou, în care am trecut *producția mijlocie a grâului* pe 4, ani în diferite țări.

Țara	1925	1926	1927	1928
Danemarca	3.310 kg. la ha.	2.340	2.310	3.260
Be'gia	2.670 " " "	2.430	2.800	2.820
Anglia	2.290 " " "	2.080	2.200	2.290
Germania	2.070 " " "	1.620	1.880	2.280
Franța	1.600 " " "	1.200	1.420	1.460
Ungaria	1.370 " " "	1.360	1.290	1.290
Cehoslovacia	1.360 " " "	1.170	1.200	1.330
Italia	1.390 " " "	1.220	1.080	1.250
Jugos'avia	1.210 " " "	1.150	840	1.480
România	860 " " "	910	850	980

Adică noi avem cea mai mică *producție mijlocie* la grâu, în patru ani, cit este trecut aici!

Dacă am avea la îndemână și rezultatul celorlalte semănături: porumb, orz, ovăz, secară, linte, fasole, mazăre, am vedea că tot noi, Romîni, stăm... în fruntea cozii!

Și dacă nu ne vom trezi la timp, dacă vom mai bligui mult, că „agricultura se nvața dela tata și mama, de-acasă” și mai cruntă va fi pedeapsa și mai păcătoasă ne va fi viața! Căci celelalte neamuri se tot duc înainte! ¹⁾

1) Din cartea „Ogorul nostru”, de Ilie Izvoranu

LA PLUG!

Suntem in primăvară:
Pământul s'a svintat
Și coțul dă afară:
E timpul de arat.

Din vremuri vechi, păgâne
Avem un meșteșug:
Să ținem mina bine
Pe coarnele de plug.

La plug, la plug, măi frați,
Scăparea e in plug;
Cu el voi țării dați
Mincare din belșug.

Munciți cu tot avintul,
Nimica nu cruțați:
Atita dă pământul,
Cit știți și lui să-i dați.

Sămînță puneți bună,
Aleasă și curată;
Așa doar se adună
Cea roadă 'mbelșugată.

La plug, la plug, măi frați,
Și dee Domnul Sfint
Belșug unde arați
Și pace pe pământ!

Pantelimon Halipa

ARATURILE

Este cunoscut că o arătură gospodărească, făcută la timp, asigură o recoltă îmbelșugată.

Prin urmare, mai întâi trebuie să ne lămurim asupra acestei lucrări de temelie.

Sunt trei feluri de arături: de primăvară, de vară și de toamnă.

Arăturile de primăvară, cele mai în vază la noi, aș putea spune că sunt calicia Românilui !

Pentru că, din pricina lor, se pierde foarte multă umezeală din pământ; se întârzie semănăturile, uneori peste măsură; se îngrămădesc treburile toate în timp prea scurt, de nu le mai poate pridiidi bietul creștin și este nevoit să le dea peste cap!

Urmarea? Este recolta slabă, pe care negustorii o cumpără pe nimica. Muncește omul un an pentru câteva sute de lei!

De aceea, îndemnăm din rășputeri, pe orice plugar, să se lase de obiceiul arăturii de primăvară, care îi aduce mai multă pagubă decât folos !

Totuși, sunt unele cazuri, când n'are 'ncotro, că trebuie să are și primăvara :

Cînd arătura de toamnă a eșit din iarnă bătătorită; cînd năpădesc buruienile înainte să semene și cînd a rămas din cine știe ce pricină. vreo bucată de pământ nearată din toamnă.

Atunci trebuie să urmăm astfel :

Mai întâi, cum s'a svîntat pămîntul, tragem o boronitură zdravănă, fie că a fost sau nu arat din toamnă.

Apoi, dacă este vorba de „întors”, se va ara numai la un lat de mîna adîncime, boronindu-se numai-

deci, brăzdătură cu brăzdătură; cu cît este uscăciunea mai mare și vîntul mai arzător, cu atît să se ia brăzdătura mai îngustă, pentruca boroana să sfarme bulgării înainte de a se întări; astfel, cît se prinde dimineata, se și boronește pînă la amiază; iar ceea ce se ară după masă, se mărunțește pînă seara. Numai în cazul cînd se lasă noaptea jilavă și fără vînt, se poate lăsa neboronit pînă dimineața; dar atunci, dimineața următoare, vei intra întîi cu borona pe ogor.

În cazul cînd pămîntul nu-i arat deloc, după ce se scormănă bine cu boroana, i se dă o arătură mijlocie (15—18 cm.), care asemenea se boronește îndată.

În felul acesta, pierderea umezelii se micșorează foarte mult și pămîntul este destul de mărunțit, ca să poată face față unei recolte mai bune.

Pentru stărpit buruienile, trebuie să se are cît mai în față și fierul să fie bine ascuțit și subțiat.

*

Arăturile de vară încă n'au intrat în obiceiurile plugarului român.

Nu le fac decît boerii, ori cîte un agricultor mai priceput, ici-colea, dar rar de tot, unul dintr'o sută sau dintr'o mie.

Aceste arături se mai numesc desmiriștiri, pentru că ele întorc miriștile (de orz, grâu, secară, ovăz, păring, meiu, linte, fasole, mazăre, mazărichie, ș. a.)

Asemeni, li se mai zic decojiri, căci numai cît răzălucesc pămîntul, întorcînd o coajă de cîteva degete grosime.

Desmiriștirea trebuie să se facă îndată ce s'a ridicat recolta de pe lot

Fierul plugului, bine tras și ascuțit, se potrivește să ia brazda cît mai lată dar cît se poate mai în față.

În cazul cînd n'am putea ara numai decît, boronim bine miriștea și-o lăsăm așa, pînă vom avea timp.

Cu doi cai mijlocii, se poate ara un ha. în două zile.

Apoi se boronește pînă se face lotul țărîna și nu mai avem grijă pînă toamna. Dacă însă arătura a prins o coajă tare și e secetă, trebuie s'o boronim iarăș, odată sau de două ori, pînă toamna.

Arătura de vară trebuie să fie mult prețuită, pentrucă ea ne aduce următoarele foloase:

Oprește secătuirea pămîntului de jilăveala.

Rupîndu-se coaja de deasupra și făcîndu-se țărîna măruntă, apa din pămînt nu mai poate răsbaie afară prin pătura puhavă (înfoiată); iar ploile și chiar roua lasă mai multă reveneală în pămîntul arat astfel decît în bătătură.

Stripește multe burueni, căci sămînța lor, dată sub brazdă, la umezeală, încolțește curînd și în cîteva săptămîni ogorul este verde, parcă a fost semănat. Însă cînd venim cu arătura de toamnă, toate aceste burueni tinere sunt vîrîte în pămînt, unde vor putrezi.

Se aerisește și îmbunătățește locul, căci pămîntul are nevoie de aer, ca să-l poată face mai prielnic semănăturilor: în țărîna trăesc o puzderie de vietăți foarte mici—microbi—cari pregătesc hrana ce vor săge-o rădăcinile plantelor; dar aceste vietăți au nevoie de mult aer curat, ca să trăiască și să se înmulțească. Și aerisirea, firește se face mai bine în arătură, decît în locul nearat; ca și cum ar fi o casă cu ferestrele deschise, față de una închisă peste tot.

Nimicește multe gînganii vătămatoare, căci le scoate afară și le dă în seama ciorilor, cari le ciugulesc: bucuroase, pe urma plugului. Cine ar putea spune cîte mii de viermi grași de cărăbuși sunt înghițiți zilnic astfel, scăpînd cine știe cîte zeci de mii de fire de grîu sau porumb?!

În fine, desmirîstirea ușurează arătura următoare, căci fierul plugului, ne mai avînd de luptat cu o scoarță ca scîndura, se 'nfundă cît poate în pămîntul frăgezit, fără să îngreueze prea mult trasul plugului. Cu alte cuvinte, toamna, cu acelaș plug și același boi,

putem face o arătură mai bună pe un loc desmiriștit, decât pe unul rămas miriște.

După socotința noastră, dacă plugarul român s'ar hotărî să-și întoarcă miriștea la timp, ar avea un spor de cel puțin doi saci la hectar.

*

Un alt fel de arătură, care se face tot vara, este aceea în care se seamănă cerealele de toamnă și rapița.

Aceasta se deosebește de desmiriștire, căci trebuie să se facă adâncă, la 20 cm.; se boronește foarte repede, căci altfel s'ar pierde prea multă apă din pământ (fiind mai adâncă) și rămâne așa pînă în preajma semănăturii. Pe vreme de secetă, este foarte bine să se mai boronească 1-2 ori, ca să se țină jilaveală în brazdă.

Cu două săptămîni sau cel puțin 10 zile înainte de semănat, se face a 2-a arătură, care acum va fi cît mi în față, numai 3-4 degete. Se boronește și—după ce se așează în altele zile—se va putea semăna cu grîu, orz, etc., în cele mai bune condiții.

*

Arăturile de toamnă sunt temelia agriculturii luminate.

O țară, în care nu se fac aceste arături, este oșindită să nu mai scape în veci de nevoi și sărăcie!

Un plugar, care nu pricepe, că orice cultură începe cu arătura de toamnă, este sortit să muncească în bobote toată viața lui și gură pînzei să nu mai poată prinde!

Trebuie să se are de cu toamnă atît bucățile desmiriștite, cît și cele culese mai pe urmă; într'un cavînt: tot locul gospodarului.

Se potrivește fierul plugului ca să ia brazdă îngustă și cît mai adîncă (20-25-30 cm.) Să se știe că această arătură este cu atît mai bună, cu cît se face mai adîncă. Și sătenii noștri ar putea-o face ca proprietarii mari, dacă s'ar întovărăși și-ar pune la plug mai multe vite.

Arătura de toamnă nu se boronește.

O asemenea arătură cere 3-4 zile la un hectar, cu un plug. Dacă presupunem că are omul 3 ha., atunci va trebui să rupă din cele 3 luni ale toamnei 10-12 zile, ca să-și prefacă în brazdă neagră tot lotul.

Bucățile cari n'au fost desmiriștile, cât și cele de pe cari s'au cules sfeclele, porumbul, cartoful, etc. trebuie să fie mai întâi boronite, ca să se netezească pământul și să se frăgezească, mai ales dacă este timp uscat. După o săptămână dela boronit, se poate ara oricât ar fi de secetă. Foloasle arăturii de toamnă sunt și mai mari ca la cea de vară.

Strânge apă multă din ploile și zăpada căzute pînă în primăvară. Brazdele groase, rămase înfoete, sug orice picătură de apă cu lăcomie și-o vor ține în ele mult timp, ca într'un burete.

Din pricina acessta, semănăturile făcute într'o arătură de toamnă bună, cresc mai puternic și dau recoltă mare, chiar și în anii secetoși.

Se frăgezează și se afinează pământul atît de minunat, prin degeratul brazdelor, încît primăvara tot ogorul este ca un strat, în care se înfundă piciorul ca în cenușe.

Deaceea lucrările următoare: boronit, semănat, prășit, se fac de drag.

Putem semăna din timp, căci avînd arătura gata, îndată ce s'a svîntat, se poate da grîul de primăvară, mazărea, trifoiul, lucerna, orzul lîntea, mazăricea, ovăzul, numai cu boronitură, fără să mai întorci.

De bună seamă că acestea, apucînd mustul zăpezii și avînd o pătură groasă de fărînă aflată, vor crește din plin și vor rodi bogat. Pe cînd cele ce se seamănă după sărbători, în sgrunțurii uscați ai arăturilor de primăvară, ce păcatele să mai poate da?

Se cruță vitele de-o muncă istovitoare și la timp nepotrivit; căci să stăm strîmb și să judecăm drept: cînd pot ara vitele mai ușor și mai bine: primăvara cînd le clatină vîntul, sau toamna, cînd sunt în putere?

In chipul acesta, pentru primăvară, cînd stogul e pe ducă și bolșorii numai coastele, ar rămîne să se facă muncile cele ușoare: boronitul, semănatul, tăvălucitul sau cel mult „întorsul” pe unele bucăți (cele ce se seamănă mai tîrziu cu fasole, pîring, stropitură, etc.) Însă întorsul nu se poate asemui cu aratul pe de-a 'ntregul!

Astfel, am împăca toate trebuințele, cu trudă mai puțină, munca fiind la locul ei și pentru om și pentru vite.

Avem credința că, dacă Românul ar prinde obiceiul desmiriștirilor și al arăturilor de toamnă, după 2-3 ani, ar ridica rodul pămîntului nostru la cîtimi nebănuite astăzi.

Din vol. „Ogorul Nostru” de I. Izvoranu

PROVERBE

Numai cu vorba,
Nu se face ciorba.

*

Adună vara, ca să ai iarna.

*

Nici o tovărășie între albină și trîntor: unul muncește și altul mănincă de-a gata.

*

Cît înveți la tinerețe,
Atît vei ști la bătrînețe.

*

Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mline.

*

Cînd faci bună arătură,
Nu te plîngi de bucătură.

Imnul neamului

**Veniți, Romîni, din largă zare,
Mereu să fim uniți, mereu,
Să făurim o țară tare,
Să placă și lui Dumnezeu!**

**Și cînd spre noi veni-vor iară
Vrășmașii, cari vin și pier,
Noi să fim trăsnet ce doboară
Stejari cu fruntea pîn'la cer!**

**C'avem porunci de slavă date :
Luînd furtunile 'n răspăr,
Altar să facem din dreptate,
Din bine și din adevăr!**

**De vitejie 'nviforate
Și pline de-al iubirii har,
Să punem piepturile toate
In jurul patriei hotar!**

**Că noi prin munți și văi mănoase
Pe cari ard făcii de maci,
Avem comori de sfinte oase.
Avem strămoși Romani și Daci!**

**Potop de viiforoase-atacuri
Au dat vrășmașii noștri toți,
Dar noi suntem vici de veacuri
Și-aici rămînem vecii toți!**

**Măreață e a noastră soartă!
Sus inima Români, mereu,
Că Dumnezeu pe căl ne poartă
Și'n veci cu noi e Dumnezeu!**

VASILE MILITARU

BORONITUL

Boronitul este o lucrare, pe care plugarul nostru n-o pricepe încă și nu-i prețuește folosul îndesăjuns.

Se poate întrebuința în cazurile următoare:

Pentru sfărîmarea brazdelor și netezirea arăturii, lucru care se face, cînd avem de semănat cu mașina. Pentru a izbuti pe deplin, să se dea cu borona înainte de a se întări brazdele, adică să se facă brazdături mici, ca să se boronească numai decît, nu să se aștepte pînă se mîntue toată bucata de arat. Astfel, se va micșora și pierderea apei din pămînt și semănatul se va face ușor, sămînța fiind pusă în țărîna umedă și măruntă.

Pentru îngroparea seminții dată cu mîna pe arătură. Aceasta, la noi este cazul cel mai obișnuit, căci aproape toți sătenii seamănă prin împrăștiere. Este ră-mășiță de pe vremea năvălirii Tatarilor, cînd bietul creștin nu mai știa cum să gătească treaba mai repede, ca să fugă în ascunzătoarea codrilor.

Pentru ruperea scoarței toarnată pe arături și semănături. La noi nu prea se obișnuiește acest fel de boronit, deși este cel mai însemnat, căci ne ajută să păstrăm o mai mare cîtine de apă în pămînt. Totuși, trebuie să înțelegem că, dacă avem arătură de toamnă, și n-o boronim bine primăvara, îndată ce se sbicesc brazdele, facem tocmai ca vaca, ce dă cu piciorul și varsă donița, după ce-a umplut-o.

Căci iată cum stă lucrul: Pe arătură, după ce dă o ploaie repede sau mai multe, ori a ținut multă zăpadă peste iarnă, se prinde o coajă tare, în care sunt o puzderie de găurele ca vârful acului, cum sunt cele

dintr'o bucașică de zahar.

Ați băgat de seamă ce se 'ntimplă cînd moi o fetie de zahar, cu un colț în apă? Idata ce-o atinge, apa intră în ea, se urcă și 'n cîteva clipe a ajuns în partea cealaltă, deasupra.

Intocmai așa face și coaja prinsă pe pămînt: trage apa dinăuntru și-o dă afară, unde se svîntă, cum dă de aer și căldura.

Este ca și cum ai pune o bucată de sugativă pe-o pată de cerneală.

Ca să nu se 'ntimplă uscarea pămîntului, ce aduce scăderea producției, nu avem decît să fărîmăm, să mărunțim scoarța, Idata ce s'a prins.

Boronirea araturii de toamnă, primăvara, trebuie făcută cu o boronă cu colții lungi, ca să poată înfoia și aerisi brazdele cât mai adînc. Boronile de fier cu 3 cîmpuri sunt cele mai bune.

Cum boronile de lemn sunt cam sprintene, se poate lega pe ele un tumurg greu de stejar sau altceva, care să le apese, pînă ce le intră colții cu totul în arătură. Altfel numai sgrile locul degeaba!

Boronirea semănturilor se face cu o boroană ușoară sau cu o grapă.

Grîul, orzul secara de toamnă, trebuie numai decît să se boronească, după ernoile cu zăpadă, Idata ce s'a desprimăvărat.

Semănturile de primăvară, grîu, orz, ovăz, linte, mazare, paring, se grapă la 8—12 zile dela răsărire, cînd adică n'au ajuns prea mari, ca să se 'mpletească pe dinții grapei și să se smulgă. Chiar prașitoarele trebuie boronite, dacă nu avem cum să le dăm sapa întîia și vrem să le înlesnim creșcutul, ca, de pildă: cartofii, fasolea, porumbul, floarea soarelui, macul.

Grăparea aceasta a semănturilor este neapărat trebuitoare, mai ales după ce dau ploți repezi, căci sfărîma poșghîta prinsă pe pămînt liberîndu-le din strînsarea ei. După grăpare, ogorul Idata se înviorează, capătă co-

loarea verde închis și crește văzînd cu ochii, pentruca are la rădăcina umezeala destulă și aer curat.

O grăpare, dată la vreme nimerita, face cât o prașila și-ar fi bine să-i prindem și noi obiceiul, că numai folos ne-ar aduce.

Grăparea fînețelor, pășunilor, trifoiștilor, lucernelor, trebuie să se facă de mai multe ori: Intli primăvara, cum se sbicește pămîntul, ca să dea drumul la rădăcini și să 'mprăștie mușuroaiele. Apoi se grăpează după fiecare cositură și însfirșit toamna, ca să intre pe iarnă cu învelitoare de țarină măruntă.

Acestea, fiind plante cari se seamănă odată la mai mulți ani, sau cresc dela sine, de bună seamă că cer mai mult ca toate celelalte să le venim în ajutor cu borona, ca să nu se înscorțoseze pămîntul prea tare. (Trifoiul și lucerna să nu se boronească în primul an, ci în primăvara următoare după semănat).

Asemeni, se vor boroni miriștile și porumbiștile, îndată după ridicarea recoltei, dacă nu le putem ara atunci, precum am arătat. După cum vedem, borona și grapa ar putea avea o cătare mult mai mare într'o plugărie ceva mai liminată. Căci, ceace este sapa pentru prașitoare, aceea este boronitul pentru păioase și cositoare-

Și-ar trebui să ne facem o regulă de mare folos: unde nu putem trage cu sapa, să tragem cu grapa!

Din cartea „Ogorul nostru“ de Ilie Isvoranu

EPIGRAME

Căsnicie

In oglindă cînd te uîți,
Vai, femeie, mă omori:
Cheltuiala . . știu că nu-i,
Dar te văd de două ori...

Giordano

ȚIGANUL ȘI BEREA

Opacit de foame,
Un țigan — cîndva —
La un birt intrase
Pentru a mîncea.

Acolo, de, lume
Ca la nuntă, vere...
Unii beau rachiuri,
Alții vin sau bere.

El privea la dînșii,
ela mic la mare —
a vadă mai bine
Ce bea fiecare;

Căci -- pîn'să-i aduca
Chelnerii mîncare —
Ar fi vrută să-și ude
Gîtul c'o... „gustare”.

Și știind că este
Cu chimirul plin,
Nici nu vrea să guste
Din țuca sau vin...

— „Astea se găsește
Și la noi în sat...
Vreau să beau acum
Ceva 'ndelicat !”

Iși zicea țiganul...
Inșă cum să ceară ?
Căci de prima — data
Pornise prin țară

Și de multe lucruri
Habar nu avea...
Dar cum sta la masa
Și se tot gîndea,

Cineva comandă :
— „la mai dă-mi un țap !”
Și luîndu-și berea,
O dă peste cap...

Țiganul privise
Berea cea spumoasă
Și ceru îndată,
Să vadă-i gustoasă ?

Dar cînd îi aduse
„Țapul” plin de bere,
O gustă și fute
Sculpă ca de fier :

— „Ptiu, lua-te-ar dracii,
Țap afurisit !
Ai mîncat pelinuri,
Iarbă n'ai găsit ?

Al. C. Aldea

Ciuma păsărilor

CUM CUNOAȘTEM BOALA? Păsările sunt triste, abătute, nu au poftă de mâncare, au călduri mari și sunt somnoroase. Stau ghemuite într'un colț, cu capul plecat, au ochii închiși, aripile atâr-nate, penele sburlite, iar creasta și bărbiile de culoare roșu închis sau vinăt. Din cioc și pe nări, se scurge un lichid cenușiu, iar pe corp, pe creastă și bărbiile apar niște pete cenușii solzoase, cari se desfac. Dacă îi deschidem ochiul, vedem că mucoasa conjunctivă (pielița care captușește ochiul) e umflată și cu lacrimi. După aceste semne, se ivește diareea, găinașul fiind de culoare cenușie, murdară. Pasărea merge cu greu și neregulat; cu gîtul face niște mișcări neobișnuite, cău-tînd parcă să-și întoarcă ciocul spre coadă. Uneori pasărea se învîrtește sau face tumbe. După acestea, observăm că pasărea damblagește și apoi urmează moartea, după 2—4 zile de la ivirea boalei.

Pentru vindecarea acestei boale, nu este leac. Luptăm împotriva ei numai prin măsuri de igienă și poliție sanitară veterinară.

PĂSĂRILE MOARTE SE VOR ARDE SAU SE VOR INGROPA ADÂNC, pentru că — dacă le aruncăm la gunoi sau pe poene — le mănîncă porcii și cîinii, ba chiar și păsările, cari apoi împrăștiie microbii mai ales prin apa de băut și astfel se îmbolnăvesc și alte păsări. Nu mai vorbim de impresia urîtă ce-o fac privitorului și stricarea aerului prin împușire...

Adăposturile păsărilor trebuie făcute cât mai igienice: luminate, uscate și curate.

Hrana să le fie îndestulătoare și de bună calitate.

Curățirea cotețelor, adunarea gunoiului, dezinfectarea vaselor pentru punerea mîncării și apei de băut, trebuie făcute zilnic.

Cugetări în catrene

Scris e-acest proverb în piatră:

Cînd e regele pe stradă,
Es adoratori să-l vadă,
Dar și cîinii cari-l latră.

Adesea minciuna te scoate
Din ale vieții viltori
Și totuși în urmă se poate
În chinuri mai grele să mori.

Cînd lumea începe să-ți placă,
Privește la roiul de albine
Și dacă nu pleci de rușine,
Fii sigur că n'are să-ți treacă!

În nopțile senine,
Privește mult la cer
Și spune: ce știi bine
Din marele-i mister?

Cînd simți că de 'ngînfare
Ți-e sufletu'n delir,
Fă deseori plimbare
Pe lângă cimitir.

AL. C. ALDEA

Toiagul bătrânețelor

Dintre toate dramele vieții, nici una nu este mai sguuitoare ca bătrânețea fără sprijin.

Cît timp omul este tînăr, constituția și temperamentul lui luptă cu vitejie încontra necazurilor.

O decepție, o boală grea, moartea unei ființe dragi, ne mișcă sau ne sgu due sufletește, la început. Cu timpul, imaginea nenorocirii devine tot mai ștearsă, rana se închide, valul uitării, acopere totul, iar viața își reia cursul normal.

Suntem în primăvara vieții! Tinerețea a triumfat! Vine însă un timp, când puterile ne părăsesc. Vederea ni se slăbește, părul a încărunțit.

Este iarna vieții noastre: Bătrînețea!

Vai de acela, care nu s'a pregătit din timp, să înfrunte greii ei ani!

„Bătrînețe... haine grele“, dar bătrînețe fără sprijin este mizerie neagră.

Un vechi filozof grec, fiind întrebat ce este mai comun tuturor oamenilor, a răspuns:

— „Speranța, căci pe aceasta o are și cel ce nu are nimic“.

Este adevărat că omul speră mereu.

În tinerețe, speranțele se pot infăptui; la bătrînețe, numai avem ce spera.

Cine nu are resurse proprii de trai, la bătrînețe, are un singur apel: Mila altora!

Citiți ziarele și veți vedea în fiecare zi coloane întregi cu bătrîni căzuți în mizerie, cari cerșesc o bucațică de pâine.

Dacă am asculta romanul vieții acestor nenorociți, am afla că toți au avut ceva odată și că au decăzut,

pentru că nu au fost *prevăzători și economi*.

Sunt „*zile negre*”, de cari vorbește proverbul și pentru cari nu au avut grijă să strângă „*bani albi*”.

Dacă toți aceștia ar fi pus zilnic numai cîtiva lei deoparte, atunci cînd aveau putere de muncă și cîștigau, astăzi ar fi scutiți de rușinea cerșitului.

Fiți prevăzatori!

Prevede înseamnă înțelepciune, pentru că *înțeleptul adună, pe cînd prostul risipește*”.

Este adevărat, că nu este ușor să economisești, cînd ai familie numeroasă și viața e grea, iar veniturile de-abia ajung pentru acoperirea cheltuelilor zilnice; totuși cu multă chibzuială poți înlătura unele cheltueli, cari nu sunt de foarte mare trebuință și — din cecece ai — să pui ceva deoparte, pentru bătrînețe.

Nu vă luați după acei ce vă sfătuiesc să irosiți totul! Feriți-vă de așa ziși „*prieteni*”, cari la orice ocazie vă îndeamnă să-i cinstiți „*prin circiumi și bodegi*”!

La nenorocire și la bătrînețe, toți acești „*prieteni*”, în cari ați avut singura speranță, vă părăsesc dispărînd ca și cînd i-a înghițit pămîntul.

„*Prietenii omului sunt punga cu bani și sacul cu mălai*”.

Deci, „*adună argint la tinerețe, ca să ai aur la bătrînețe*”.

Nu spune niciodată: „Nu mi pasă! Am copii, am rude; vor avea grijă de mine!”

Omul bătrîn, fără mijloace proprii de trai, este o povară în casa altuia.

O piatra care stă în calea tuturor.

Dacă vrei să fii stimat și iubit de-ai tăi, în ultimii ani ai vieții, dacă vrei ca vorba ta să aibă greutate, nu le cere niciodată nimic.

Chiar dacă îți sunt copiii buni și recunoscători, chiar dacă ai rude generoase, ferește-te să le inspire mila.

Gîndește-te că tinerețea are legile ei, cari nu se pot ivesc cu ale bătrîneții!

Păzește-te, să nu fii socotit un „intrus”, căci „nepoftitul n'are scaun” și este umilitor pentru albul parului tău să nu ți se dea considerație.

Caută să închizi ochii cu demnitate, așa cum te-ai străduit o viață întreagă să trăiești, să fii cinstit, să produci, să lupți și să învingi.

Fii prevăzător și cumpătat la tinerețe, pentruca să te poți sprijini fără griji la bătrânețe pe toiagul tău, pregătit din timp, toiagul bătrânețelor: ECONOMIA.

D. BARTOLOMEU

Subdirector C. E. C.

(Din revista „Economia”)

Sfaturi folositoare

Mîncați mere!

Pentru om, merele sunt bune mijloace de a-și păstra sănătatea. Merele, pe lângă că sunt alimente bune, mai sunt și doctorii, pentruca au în ele acid fosforic.

Este bine și sanatos să mîncăm mere, pentruca ele au influența bună asupra somnului, făcîndu-l ușor și liniștit, cum și asupra creierului, ușurează ficatul, curăța mirosul neplăcut produs în gură din cauza dinților stricați, ajută acreala de prisos din stomac, ajută activitatea rinichilor, împiedică formarea pietrelor la stomac și ajută mistuirea.

Contra răgușelii.

Să vorbim cît mai puțin; înghițim galbenuș de ou amestecat cu zahăr tos și bătut bine. Punem comprese calde în jurul gîtului, cu cartofi fierți și striviți. Totodată ne ferim cît mai mult de raceala și facem băi calde la picioare, seara, înainte de culcare.

STRIGATURI

U-iu-lu, pe dealul gol,
Că mireasa n'are țol
Și i-o face mirele,
Cînd o tunde cînele.

*

Vine ursul pe cărare...
Fugiți fetelor mai tare!
Nu e ursul, e mai rău:
E flacăul lui Dudău.

*

Marioara lui Codău
Face mămăliga rău.
Cînd o crede bunicica,
N'o poți da nici la purcica.

Fata mării jucăușă
Da gunoiul după ușă;
Pune mătura pe el,
Să se vadă pușintel.

*

— Hai lelița la cireșe,
Ori n'ai poale la cămeșe?
— Taci badița, nu mai spune,
Mița țgarce și le-om pune!

*

Hop, mîndruța, poale scurte,
Le-ai încinge, n'ai de unde:
Le-ai încinge pe-un picior,
Celalalt rămîne gol.

PROVERBE

Boul gras nu se culcă pe brazdă.

*

*Dacă ei brazda prea lată,
Va rămîne negrăpată.*

*

Cine caută cal fără cusur, merge pe jos.

*

*Cînd se lasă cîiața jos.
Este semn de timp ploios.*

Sfaturi folositoare.

Depresiune.

Măncați ceapă verde. Acțiunea reconfortantă e imediată.

Digestie.

Asigurați digestia perfectă bînd zeama în care au fiert coji de portocale uscate sau proaspete, sau coji de mere.

Dizenteria, infecție intestinală.

500 grame mere, 500 grame miez de dovleac și zahăr suficient. Fierbeți la foc încet; puneți scorțișoara sau vanilie. Dați 2—3 cești pe zi bolnavului.

Crampe la stomac.

Beți o ceașcă de cafea neagră în care ați amestecat zeama dela o lămîie.

Dureri de dinți.

Vi s'a umflat o falcă din cauza unei măsele?
O desumflați aplicînd pe obraz o jumătate de smochină.

Gripa.

Prevenitiv: Măncați usturoi mult, cînd e epidemie.

Contra arsurilor.

Pe locul ars, punem un strat gros de făină și legăm cu o cîrpă curată, pentruca să nu curgă făina.

Înlăturarea mătreații.

Pentru a scăpa de mătreața, spalăm capul cu următorul amestec: 100 grame apă distilată, 100 grame alcool, 10 grame tinctură de arnica și 10 grame carbonat de amoniu.

Spălarea se repetă în fiecare săptămână, pînă ce mătreața dispare.

Contra limbricilor.

Luați un graunte de usturoi pisat mărunt și o ceașcă de lapte, le fierbeți 10 minute la un foc ușor, strecurați printr'o pînza și îndulciți după gust. Beți acest lapte usturoiat seara și dimineața, pe stomacul gol.

Degerături.

Fierbeți în apă o țelină. Spălați mîinile sau picioarele de 2-3 ori pe zi în apa aceasta cît mai caldă.

Arsuri.

Radeți un cartof crud curățat și-l înveliți într'o cîrpă curată. Aplicați această cataplasma pe arsură. Reînoiți cataplasma, dacă durerea e prea mare.

Contra tusei.

Tăiați felii de nap și ridichie neagră, presărați-le cu zahăr candel și lăsați să macereze; zeama care se lasă din ele luați-o în cîte o linguriță pe oră.

Contra sughițului.

1) Luăm o linguriță de zahăr tos, pe care-l ținem în gură pînă se topește și apoi îl înghițim. În urma bem o înghițitură de apă.

2) Oprim respirația pînă numărăm la 30 și apoi bem o înghițitură de apă.

Săvârșind unul din aceste sfaturi, oprim sigur sughițul, despre cari mulți — din neștiință — cred că se produce, deoarece pe cel care sughița îl vorbește cineva în acel moment... E o superstiție, care trebuie să dispară, ca multe altele, punându-se în locul lor cunoștințele adevărate, pe cari le aflăm din cărțile bune.

Cum putem păstra florile în apă.

Florile se pot păstra timp îndelungat, dacă punem în apă una sau două picături de amoniac și un vîrf de cuțit de sare. Apa se schimbă în fiecare zi, adaogînd amoniac și sare.

Sarea de bucătărie.

Mai totdeauna sarea se întărește în solnițe, așa încît nu se poate lua pe cuțit.

Pentru a înlătura aceasta, e de ajuns să punem pe fundul solniței o bucățică de sugativă albă. Aceasta va absorbi umiditatea și sarea nu se va întări.

Ingrijirea dinților.

Foarte multă lume are obiceiul de a nu îngriji dinții și din această pricină dinții se strică. Dinții servesc la macinarea alimentelor. Digestia se face cu atît mai bine, cu cît alimentele sînt mai bine măcinate; de aceea dinții trebuie curățiți în fiecare zi. O curățire eficientă și bună se face în modul următor: într'un pahar cu apă curată dizolvăm o farîmă de hipermanganat, ca să se coloreze apa ușor în roz. Clătim bine gura cu această apă. E bine să întrebuițăm și o perle de dinți.

Var în ochi.

Dacă ne-am stropit cu var în ochi, topim nițel zahăr în apă și spălăm ochiul. Zahărul se leagă cu varul și usturimea dispare. După aceea spălăm ochiul cu apă

călduță, avînd mare atenție să nu-i atingem cu mâinile sau cîrpe murdare.

Spălarea ștofelor de lînă.

Flanela, creponul și alte ștofe de lînă se spală foarte bine cu apa în care s'au fiert țărițe. Nu trebuie să întrebuițăm săpun. Apa să fie rece. La clătire, se aruncă în apă un pumn de sare.

Impotriva gîngăniilor.

Să ținem în casă o plantă de ricin. Aceasta are în-oușirea de a omorî muștele și insectele cari se așează e ea.

Cum să respirăm?

Să respirăm pe nas, nu pe gură. S'a dovedit, că respirînd pe gură, intră în corp de patru ori mai mulți microbi decît la respirarea prin nas.

Deosebit de aceasta, cînd aerul e rece, respirîndu-l prin nas, se încălzește și astfel plămîni sunt feriți de răceală.

Tusea măgărească la copii.

Pentru a calma această tuse, faceți pungulițe de pinză, în cari puneți cîte 25 grame cafea crudă (neprăjită). Puneți săculețul într'un pahar cu apă și lăsați-l așa 24 ore. Dați din acest lichid, cîte o lingură la oară, copilului bolnav.

Constipația.

Fierbeți 4 smochine într'un pahar și un sfert de apă, pînă scade apa la jumătate. Beți această zeamă.

Congestie.

Preventiv — Pînă la venirea doctorului, faceți cataplasme cu usturoi.

Ce este laptele?

Laptele este alimentul cel mai bun pentru întreținerea și creșterea copiilor.

Laptele proaspăt este cel mai de seamă aliment pentru copii după înțarcare.

Laptele dă sănătate și mulțumire.

Laptele, prin substanțele minerale, ce le are, contribuie la formarea dinților și a oaselor.

Laptele dă putere și căldură căci este bogat în grăsimi (uni) și zahăr.

Laptele înlesnește formarea singelui.

Laptele înviorează puterile, dă forțe noi și ne apără de boale, pentrucă conține vitamine. ¹⁾

Laptele curat și neprefăcut este cel mai sănătos și eficient aliment.

Laptele dulce nu trebuie băut ca apa, căci el este un aliment, care trebuie mâncat încet, cu pline sau cu mămăliga.

Ceaiul și cafeaua sunt dăunătoare sănătății; deci înlocuiți-le cu lapte.

Timpul cel mai potrivit pentru a bea un pahar cu lapte este ora 10 dimineața, pentrucă nu strică pofta de mâncare. Un litru de lapte dulce are aceeaș putere de alimentare cît fiecare din următoarele cantități de alimente: 8 ouă; 450 g. carne de vacă; 60 g. slănină; 50 g. unt; 160 g. brînză; 200 g. pește crap; 100 g. miere; 150 g. făină de grîu; 125 g. pline; 150 g. orez; 750 g. mere; 1500 g. conopidă; 2000 g. varză; 3000 g. spanac;

¹⁾ Vitaminele sunt materii foarte hrănitoare și neapărat trebuincioase pentru creșterea și întărirea corpului tinăr. Lipsa lor din alimentație produce diferite boale: de nervi, de inimă, pelagra, ș. a.

4500 g. cartofi.

Brînză este un aliment foarte hrănitor.

Brînză cuprinde aceleași substanțe ca și carnea: albumină, grăsime, materii minerale, vitamine ș. a. dar într'o formă de două ori mai concentrată (1 kg. brînză = 2 kg. carne de vacă)

Brînză consumată în timpul mesii, pe lângă puterea ei hrănitoare, mărește pofta de mâncare și ajută mult la masticarea alimentelor.

Brînză se recomandă a fi consumată atât singură, cât și preparată cu macaroane și alte paste făinoase.

Brînză nu ar trebui să lipsească de la masa de prînz și seara.

Brînzeturile produse în țara noastră sunt tot atât de bune și gustoase ca și acelea din străinătate, au însă partea bună, că sunt mult mai ieftine.

Untul este grăsimea cea mai ușor de masticat, mai hrănitoare și mai sănătoasă.

Untul trebuie consumat nu numai cu pâine, ci trebuie folosit și la gătitul diferitelor mâncări cu carne și legume, plăcinte și altele, pentru că le dă un gust minunat.

Iaurtul este un foarte bun medicament, căci omorîră microbii și ciupercile vătămătoare din stomac și intestine.

Iaurtul întîrzie arterioscleroza (îngroșarea vaselor și a arterelor), cum și alte semne de bătrînețe

Laptele și fabricatele lui sunt neapărat trebuincioase pentru copii și persoane în vîrstă, fie că sunt sănătoși, fie că sunt bolnavi ori aflați după boală.

Din revista „DRUMUL NOU”, 15 Mai 1952

Cum trebuie să bem laptele?

Laptele este unul din cele mai prețioase alimente. Pentru a avea folosul cel mai mare, trebuie să știm următoarele: Nici odată să nu bem laptele dintr'odată (pe

nerăsufiate), ci încet, înghițitura după înghițitura. E bine să-l mîncăm cu puțină pîine. Laptele băut în cantitate mare nu se digera bine, se face buigăre în stomac și cade greu. Aceasta este pricina, că multor copii nu le place laptele.

Păstrarea untului.

Pentru a păstra untul proaspăt, trebuie să fie bine spălat, ca tot zerul să iasă. Apoi se frămîntă, ca să iasă toată apa și se îndeasă într'o oală de pămînt smălțuită. Peste unt, turnăm apă, în care am topit sare, în felul următor: Fierbem 1 litru de apă, punem 350 grame sare. După răcire, turnăm peste unt un strat de 5 cm. Legăm cu hîrtie de pergament și păstrăm într'un loc răcoros. În felul acesta, putem să avem unt proaspăt chiar peste trei săptămîni.

EPIGRAME

Unui colonel presbit.

*Presbiții văd din depărtare
Deaceea, în războiul mare,
Viteazul colonel Rădoi
Fugea mereu tot înapoi.*

I. Ionescu—Quintus

PROVERBE

**Gardul cu proptele bune
Nu cade'n timp de furtune.**

*

**Cine se pripește
Adesea greșește.**

*

**Nu-i harnic cine muncește,
Dacă nu chivernisește.**

CIUDAȚENII

Peștele pescar cu undița.

În bezna mărilor, la 1000—1500 m. adâncime, se găsesc pești, cari pescuiesc cu undița. Ei stau liniștiți și așteaptă ca și pescarul pe malul apei, căci au pe nas o adevărată undiță: cu un oscior în loc de băț și cu un fel de sfoară, terminată la cap cu cîrlige. În loc de momeala, au o mică umflătură luminoasă, care strălucește ca și un bec. Peștișorul, atras de această lumină sau de vârful undiței, care e ca un viermușor, dă să-l apuce; dar cîrligul îi intră în gîtlee și gata: e prins! Mari sunt minunațiile naturii!

Mirosul din oale.

Oălele în cari s'a fiert varză, ciapă sau alte legume mirositoare, se pot curăța astfel de mirosul căpătat: Pe o farfurie în cuptor se usuca sare; deasupra farfuriel se așează oălele cu gura 'n jos. Mirosul neplăcut dispare în cîteva minute.

EPIGRAME

Unui dentist

În arta¹⁾ ta, cum operezi,
Nu ai rivalitate²⁾:
Toți clienții te admiră³⁾
Cu gurile căscate

Sofronie Ivanovici

1) Meșteșugul. 2) Nu ești întrecut. 3) Te laudă și se minimează.

P A I N E

*Și cîți din cei cari mîntîncă pline
Au stat să vadă boli prinși la plug
Cum trag și cum se opintesc în jug
Crescînd cu brazde-ogoarele bătrîne...*

*Și cum, pe largul mărilor de grîne,
În fiecare om s'aprinde-un rug,
Cînd peste tot al snopilor belșug
Zăduful crunt al cerului stăpin e...*

*Și cum, în nori de praf, batoza plînge
Și-adună lacom aurul din clăi
Și 'ngrozăpă 'n vrafuri fete și flăcăi,*

*Svîrlind cu pleavă 'n zările de sînge...
Cînd de prin slăvi s'aud chemări pîgîne...
În goana lor aprinsă... după pâine...*

G. Tutoveanu

PROVERBE

*Cheltuește, Romine,
Dar vezi ce-ți rămîne.*

*

*Cine cheltuește peste ceace ciștigă,
N'are în casă nici mămăligă.*

*

Trebue să 'ndrepti copacul cît e tîndr.

Regele și țăranul voios

*Unde rege din vechime trecu odată pe ogorul
unul țăran, care muncia voios.*

Regele îl întreabă :

— Cît câștigi ?

Omul îi spuse o sumă mică.

— Și-ți ajunge atât ?

— Nici nu-mi trebuie tot. Ci cu o treime îmi plătesc datoriile, iar pe alta o pun cu dobândă...

Mirat, regele îi zice :

— Cum așa ?

— Bine : o treime o dau părinților, cari m'au crescut, iar pe cealaltă o strâng pentru copii și numai o treime o folosesc pentru mine.

Regele s'a bucurat de răspunsul omului și l-a întrebat :

— Cine te-a învățat aceasta ?

Omul răspunse :

— Bunul Dumnezeu...

Regele a strâns mâna muncitorului, indemnându-să nu părăsească niciodată asemenea obicei.

Din „Viața creștină în pilde” de Al. Lascarov-Moldoveanu

EPIGRAME

Celor nechemați,

cari vor „să se înjuge” la conducerea țării.

Visul vostru se va șterge,

Fiindcă—nu 'nțelegeți voi?—

Carul Statului nu merge

Ca oricare car cu boi.

Aurelian Păunescu

DE TOATE

Fructe cari provoacă risul.

In arabia crește un pom care produce fructe foarte gustoase, dar cari—după ce le-ai mincat—ți provoacă risul.

Fructele acestea, de mărimea portocalelor, conțin niște semințe foarte apreciate de populația băștinașe.

Cam după o oră dela consumarea lor, cel care le-a mincat este cuprins de un adevărat acces de is, care poate ține uneori chiar un sfert de cias.

Medicii, cari au studiat acest fenomen fiziologic, au concis că semințele acestea ar putea fi folosite ca un bun medicament contra bolilor de nervi, dar ar fi consumate cu moderație; căci mincate în cantitate mare, ar avea acelaș nefast rezultat ca și opimimul.

PROVERBE

*Cine 'n lene viețuește,
Sărăcia-l prăpădește.*

*

*Lucrul face sănătate,
Trîndăvia tot păcate.*

*

*Omul e dator să știe
Cel puțin o meserie.*

*

*Munca e blagoslovită:
Cînd te fiil de ea, ai pîlă.*

Păstrarea strugurilor iarna.

Strugurii sunt un aliment foarte hrănitor. Doctorii îi recomandă chiar ca medicament pentru anumite boale. Deaceea orice gospodar bun trebuie să se îngrijească a-i avea de calitate cât mai bună, punând viață altoită și muncind-o după toate regulile recomandate de agronomi, cari se găsesc în cărți scrise anume pentru asta.

Deci să fie făcuți vin, e cu mult mai folositor ca strugurii, sau să fie făcuți magiun, sau să i păstrăm așa cum i-am cules. Asta pentru că cei mai mulți dintre oameni nu pot bea vinul cu cumpătare și astfel zeama strugurilor, înloc să i hrănească îi otrăvește...

Magiunul de struguri se știe în deobște cum se face, deaceea voui arăta aci numai cum se păstrează strugurii în timpul ernii aproape așa cum au fost culeși. Se aleg ciorchinii cei mai buni. Li se arunca boabele sparte, tăindu-li-se codițele cu foarfeca. Se înmoae apoi coadele ciorchinilor întrun vas cu ceară galbenă, curată topită. După aceasta se așează strugurii în lăzi de brad bine închise, astfel: La fund se pune un strat de rume-gătură de ferăstrău, apoi ciorchinii, așa încît să nu se atingă între ei. Peste rîndul de struguri se presară rume-gătură, pînă ce ei nu se mai văd, fiind acoperiți de un strat gros, cam de un deget. Se pune apoi alt rînd de ciorchini și peste ei rume-gătură și așa mereu pînă se umple lada. Stratul de rume-gătură de sub capac trebuie să fie gros cam de-o palmă. Lăzile încărcate astfel se păstrează în camere reci și uscate,

PROVERBE

Dintr'o muncă, cît de mică,
De nu curge, măcar pică.

Petele de vin roșu

Se presară îndată sare pe locul unde s'a vărsat vin roșu. După ce sarea a supt tot vinul, se spală bine pânza. Dacă petele n'au dispărut cu totul imediat, ele vor dispărea sigur după 2-3 spălături.

Castraveți amari sau cu gust de bălegar.

Amărăciunea castraveților se formează dacă aceștia sunt lăsați în bătaia soarelui. De aceea castraveții trebuie să fie mereu umbriți de frunze.

Să nu îngrășăm niciodată pământul cu gunoi proaspătă, căci castraveții capătă miros de bălegar.

Impiedicarea putrezirii aracilor și parilor.

Punem într'un hîrdău 50 litri de apă și topim în ea 2 kg. piatră vînată. Aracii și parii verzi se pun în această soluție cu capetele care vor fi în pământ și îi ținem așa 2-3 zile la soare. Piatra vînată este absorbită în lemn. După aceasta, lăsăm aracii să se usuce. Aracii tratați astfel putrezesc foarte greu și țin de 3-4 ori mai mult decît cei netratați.

(Sfaturile folositoare date în acest calendar sunt luate din revista „DRUMUL NOU”

PROVERBE

Prin muncă și stăruință,
Vei ajunge la dorință.

Temeiul casei este femeia.

Mîncăruri.

Salata de cartofi.

Fierbem o jumătate de kilogram cartofi curați de coajă și lasăm să se răcească, apoi îi tăiem felii.

Spălăm un pește sărat și-l lasăm în apă două ore, ca să se desăreze, apoi îi scoatem oasele și-i tocăm carnea.

Amestecăm carnea cu felile de cartofi, punem ciapă tăiată, câteva măsline, undelemn superior și lămle cu oțet de vin.

Cornișoare

O litră de făină de lux, o litră de unt proaspăt și o litră de brînză de vacă. Se frămîntă bine de tot, punînd și o lingură de sare. Lasăm apoi să stea două ore. întindem foaie, ca să rămîna de un deget grosime; tăem bucați patrata; îndoim virfurile în sus; ungem cu galbenuș de ou; se pun în cuptor pe o tavă unsă, pînă ce se rumenesc.

Pui cu dovlecei

Tai puiul bucațele, îl rumenești în unt sau în untură, apoi rumenești și dovleceii și așezi la foc puii sub dovlecei. Rumenești puțină ceapă tăiată mărunt, pui o lingură de făină, o rumenești, stingi cu zeamă de carne sau apă caldă și torni peste pui. Adaogi sare, piper, pătrunjel, puțin sos de pătlăgele roșii deja scăzut, puțină zeamă de lămle, lași să fiarbă acoperit, pînă ce scade și dai la masă.

Vulpea și masca

(Temă după Esop)

O vulpe intră 'ntimplător
In casa unui vechi actor.
Pe-atunci actorii—obișnuiau
Să poarte mască, cînd jucau.
Se uită aci, colo, prin casă
Și vede-un cap frumos pe masă :
Era o mască minunată.
O prinde 'n labe, o privește,
O ciocăne, o răsucește
Și zice—apoi : „Ce cap frumos !
Dar ce păcat că-i găunos !”
*Pe scena lumii clți nu trec,
Cu chip frumos și capul sec !*

D-r Constantin Popescu

(Din vol. „Fabule”)

PROVERBE

**Unde nu este pisică,
Șoarecii vâtaf ridică.**

*

Femea cuminte umple casa din puțin.

Rețete casnice

Mantalele și obiectele de cauciuc se conservă (păstrează), dacă le spălăm des cu amoniac. La 2-3 linguri de amoniac, se pune 1 litru de apă.

*

Ghetele de piele albă se conservă, dacă le spălăm cu săpun și lapte și imediat le ștergem bine și le punem la uscat. Pielea capătă frăgezime.

*

Geamurile se spală bine, dacă punem puțin spirt sau oțet. Stropiturile de vopsea dispar, dacă în apă dizolvăm (topim) puțină sare.

*

Dacă preparăm jumări din ouă, să nu uităm niciodată să punem și câteva picături de lămie. Acestea le dau un gust foarte plăcut și le fac mai ușor digerabile (de mistuit). Se socotește câte 4 picături de fiecare ou.

*

Cuțitele pătate de rugină se lasă o noapte întregă muiate în lapte acru și apoi se freacă cu pământel sau piatră de frecat cuțite.

PROVERBE

Cumpătul ține sănătatea omului și hărnicia ține averea.

*

Dreptatea totdeauna biruește.

Friptură de miel mocănească.

la pulpa dindărăt, înpânează-o cu usturoi și cu rozmarin, unge-o cu unt, piperează-o, sarează-o și apoi pune-o la cuptor; trebuie stropită din cînd în cînd cu nițica zeamă de carne. Dai la masă cu salată.

Numărarea orelor la C. F. R.

La căile ferate (în România, ca și în celelalte țări europene), nu se mai numără orele dela 1 după miezul nopții până la ora 12 la amiază și dela 1 după amiază pînă la 12 la miezul nopții, ci *dela 1 după miezul nopții pînă la 24, la miezul nopții următoare*. În felul aceasta, nu mai zicem după 12 la amiază 1, 2, 3, etc., ci 13, 14, 15 etc. Așa, bunăoară, la 5 după amiază e ora 17; la 9 seara e ora 21; la ora 11 noaptea e 23; la miezul nopții e ora 24.

E bine să ne deprindem cu numărătoarea aceasta, fiindcă dela un timp se tînde a se introduce în toate ramurile de activitate socială.

PROVERBE

Arătura, cu cit se adîncește,
Cu atît mai mult ne folosește.

Lasă boul în voia lui, dacă vrei să mergi departe.

Despre economie

Străinii, cari ne-au cunoscut mai de aproape au arătat, fie prin scris, fie prin grai, calitățile ce le avem, dar și defectele. Așa, decurînd a fost în Țara noastră un fost ministru francez și foarte bun amic al națiunii române d-l Louis Marin (se citește Lui Maren). Înainte de a ne părăsi, ziariștii l-au întrebat ce păreri are despre poporul nostru și Domnia-Sa, între altele, a spus că *știm să cheltuim minunat de bine mai mult decît cîștigăm!*... Cu alte cuvinte, nu suntem deloc economi, ceea ce e un mare neajuns, căci chiar de am fi foarte învățați și muncitori, dacă nu avem și spiritul de prevedere, ca să ne aranjăm astfel cheltuielile, încît totdeauna să ne rămînă și ceva rezerve, oricîtă bunăstare am avea, tot vom suferi.

În 1936, Ministerul Educației Naționale, dînd ordin învățătorilor și profesorilor să facă tot posibilul, să deprindă pe elevi cu economia, scria— între altele: *„Prin infiltrarea virtuții cumpătării și economiei, se cresc cetățeni conștienți, iar prin întărirea lor, se asigură progresul statului”*.

PROVERBE

Arătura cu sudoare,
Deși te doare,
Dar în urmă veselie are.

*

Crișma dacă-ți place,
Boi în jug n'ai face.

Cărți din „Biblioteca pentru toți“

(un număr costă 7 lei)

	Numărul
<i>Glume țărănești</i> de Ion Adam	809
<i>Alexandria</i> sau isprăvile marelui împărat Alexandru Macedon	467—68
<i>Buna cuvîntă</i> . Cum să se poarte omul în societate de Alina G	385—7 b.
<i>Moș Teacă</i> de Alexandru Bacalbașa	554—55
<i>Legende istorice</i> de Dimitrie Bolintineanu	20—20 b.
<i>Povești din țara aurului</i> de Brett Harte	695
<i>Țiganiada</i> de I. Budai Deleanu	891—92 b.
<i>Colindete Romînilor</i> de G. Dem. Teodorescu	1437—38
<i>Povestiri</i> de Ion Creangă	1105
<i>Moș Nichifor</i>	28
<i>Stan Păitlul</i>	29
<i>Harap Alb</i>	30
<i>Amintiri din copilărie</i> de Ion Creangă	32—33
<i>Legenda țiganilor</i> de Petre Dulfu	70
<i>Din lumea satelor</i>	71
<i>Povești oltenice</i> de I. N. Dumitrașcu	1151—52
<i>Genoveva de Brabant</i>	520—20 b.
<i>Basmele Romînilor</i> de P. Ispirescu	647—50
<i>Basme românești</i> de D. Mihalache	1162—63
<i>Năstrăvăniile lui Păcală</i> de Iosif Nădejde	988
<i>O mie și una de nopți</i>	917
<i>Un tăciune și-un cărbune</i> de T. Pamf	896—97
<i>Firișoare de aur</i>	670
<i>Culegere de cîntece colin- de, stea, viclem</i>	734—35
<i>Povestea vorbii, partea I</i>	16—16 bis
<i>Idem, partea II</i>	16—16 .

		Numărul
<i>Idem, partea III</i>	de A. Pan	39—39 b.
<i>Nastradin Hogeia</i>	" "	79
<i>O șezătoare la țară</i>	" "	93
<i>Idem partea II</i>	" "	94
<i>Povești cu zâne</i> de Cotensa Segur		841—43
<i>Povești de Crăciun</i> de D. Stănescu		39
<i>La gura sobii</i>	" "	67—69
<i>Plugașorul, ovații de nuntă,</i> <i>Vasilca, etc.</i> de G. Dem. Teodorescu		1457—58
<i>Din văi și vâlcele</i> de St. Tuțescu		701

(Cereți-le dela **Librăria Socec**, București)

<i>Cum să ne ferim de boii</i> <i>lumești</i> de D-r G. Ionășescu	Lei	15
<i>Sifilisul</i> " " " "	"	6
<i>Boalele sexuale</i> " D-r Melun "	"	20
<i>Noua carte de bucate</i> de M. S.	"	80
<i>Pelagra</i> de D-r I. Neagoe	"	2
<i>Din suferințele copiilor noștri</i> de D-r A. Vereia	"	7,50
<i>Cultura legumelor</i> de D. Alessiu	"	40
<i>Creșterea cailor</i> de Capit. M. Costin	"	2,50
<i>Cultura arborilor roditori</i> " " " "	"	2
<i>Cultura clapercilor în 6</i> <i>săptămâni</i> " " " "	"	5
<i>Cultura pământului în mod</i> <i>rațional</i> " " " "	"	20
<i>Cultura și întrebuințarea</i> <i>plantelor industriale</i> de Al. Dascălescu	"	25
<i>Gospodăria rurală</i> de Dem. Dinescu	"	100
<i>Hrana vitelor</i> " Filipescu	"	25
<i>Cultura pomilor roditori</i> de S. Mărunțeanu	"	100
<i>Agricultura practică</i> de Vasile I. Moga	"	141
<i>Despre semănături</i> " C. Sandu Aldea	"	40
<i>Cultura legumelor</i> " D. G. Vasiliu	"	25
<i>Cultura pomilor roditori</i> " " " "	"	25
<i>Cultura vitei de vie</i> " " " "	"	30

(Cereți-le tot dela **Librăria Sococ**, București)

<i>Fabule</i> de Lafontaine		Lei	30
<i>Cinzece de vitezje</i>	de G. Coșbuc		40
<i>Anapoda</i> (anecdote)	„ M. G. Amza		40
<i>Isprăvile lui Păcală</i>	„ P. Dulfu		48
<i>Povestea lui Făt-Frumos</i>	„ „ „		42
<i>Gruia lui Novac</i>	„ „ „		60
<i>Visuri împlinite</i>	„ „ „		20
<i>Dumnezeu și oameni</i>	„ „ „		75
<i>Ion Săracul</i>	„ „ „		25
<i>Pe străzile Iașului</i>	„ C. Ardeleanu		15
<i>Zile de energie</i>	„ G. Băguiescu		20
<i>În umbra steagului</i>	„ Cpt. G. Costac.		14
<i>Povestea unei coroane de oșel</i>	„ G. Coșbuc	Lei	60
<i>Războiul nostru pentru neaflnare</i>	„ „ „		60
<i>707 zile sub cult. pumului german</i>	de V. N. Draghicianu	Lei	25
<i>Luptele Românilor cu bolșevicii în Siberia</i>	de S. Ghișa		90
<i>Din războiul de reîntregire</i>	de Pr. N. Hodoroabă		45
<i>Povestea sfințului nostru război</i>	de C. Kirijescu		96
<i>Mucenicii neamului</i>	„ M. Lungianu		50
<i>Fata moartă</i>	„ Ion Missir		90
<i>Zilele de sbucium</i>	„ Rodica		15
<i>Povestiri din război</i>	„ M. Sadoveanu		72
<i>44 zile în Bulgaria</i>	„ „ „		60
<i>Morminte</i>	„ „ „		60
<i>Sub călcii</i>	„ I. C. Vissarion		20
<i>Din trecutul nostru</i>	„ Al. Vlahuța		75
<i>Muncă, pricepere, cinste</i>	„ P. Diaconescu		15
<i>Povestea neamului nostru</i>	„ Fl. Cristescu		60
<i>Idem, volumul II</i>	„ „ „		60
<i>Idem, volumul III</i>	„ „ „		60
<i>Povestea României Mari</i>	„ P. Dulfu		45
<i>Vechimea poporului român</i>	„ S. Mehedinți		15

(Cereți-le la librăria „**Cartea Românească**”, Buc.)

Dați fără sgrcenie banii pe cărți! Ele vă luminează mintea și vă înobilează sufletul.

LIBRARIA
„ȘCOALA ROMÂNEASCĂ”
C. V. PAPANICOLA

Str. Principele Ferdinand No. 11, Bazargic

cu ocazia Sfințelor sărbători și Anului Nou, urează onoratei sale clientele „Sărbători fericite și la mulți ani!”.

Totodată, o roagă să binevoiască a vizita și pe viitor, cit mai des, asigurând-o de serviciu prompt și conștiincios.

Restaurantul și Bodega
ION V. NEAGU

Str. Alexandru Cuza No. 9 Bazargic

(In localul Asociației învățătorilor)

Aduce la cunoștința onoratei sale clientele că și-a lărgit și renovat saleloanele și s'a asortat cu toate cele necesare și o roagă să binevoiască a o onora cu vizite dese.

LUAȚI SEAMA !

Din motive cu totul străine de voința întocmitorului acestui calendar, s'au strecurat în fișele lui următoarele mari ERORI DE TIPAR, pe cari cititorii sunt rugați să le îndrepte :

La pag.	rîndul	10, în loc de	svirlite să se citească	svirlită.
" "	31	" "	frosin	frasin
" "	33	" "	ele	ale
" "	35	" "	acetei	acestei
" "	35	" "	Tucă	încă
" "	41	" "	știi	știți
" "	41	" "	scoate	scoateți
" "	47	" "	a	ai
" "	53	" "	putem	puteau
" "	55	" "	ea	ei
" "	59	" "	Ține	țin
" "	62	" "	datele	datinele
" "	80	" "	mai mult	mult mai
" "	80	" "	de	dar
" "	96	" "	vici	aiici
" "	99	" "	liminată	luminată
" "	105	" "	Prevede	Prevedere
" "	117	" "	Unde	Un
" "	118	" "	arabia	Arabia
" "	118	" "	is	ris
" "	118	" "	opimimul	opiumul
" "	125	" "	bu	bucățile

Apel către agricultori

Pământul țării este mai scump agricultorilor decât oricui. El trebuie păstrat și apărat cu orice jertfă.

De două mii de ani poporul nostru stă legat de pământul său frământat cu sudoarea muncii și cu sângele războinicilor.

Nimeni nu l-a putut clinti de pe acest pământ.

Nu râvnim la nimic al altuia, ci dorim numai să ne păstrăm ceea ce este al nostru.

Vrem prietenia cu toți vecinii și să păstrăm pacea pentru a putea munci în liniște.

Dar pacea nu se poate păstra fără jertfa fiecăruia din noi.

Agricultorii legați de pământ au adus aceste jertfe întotdeauna în cursul veacurilor.

Sunt încredințat că vor aduce și azi jertfa ce li se cere, **SUBSCRIND CU INSUFLETIRE LA BONURILE PENTRU INZESTRAREA OȘTIREI.**

G. IONESCU SISEȘTI

Ministrul Agriculturii și Domeniilor

LIBRARIA, TIPOGRAFIA, LEGATORIA „COMERCIALA”
Str. Principele Mihai No. 7 b.—Bazargic.
Execută orice comenzi ca : cărți, ziare, bilete de nuntă
registre, afișe. Librăria e asortată cu cărți și rechezite
școlare. Prețuri modeste.

PREȚUL 25 LEI